

พุดิครรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษ
มหาวิทยาลัยอัสยาม

สิวิยากร วรสารวง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเคยมหัดศึกษตรสาตามศาสตรวมหาบัลลิต

สาขาวิชารัฐศาสตรัการปกครอง

บัลลิตวิภยาศัย มหาวิทยาลัยมหวมกุฎราชวิภยาศัย

พุทธศัการ ๒๕๕๖

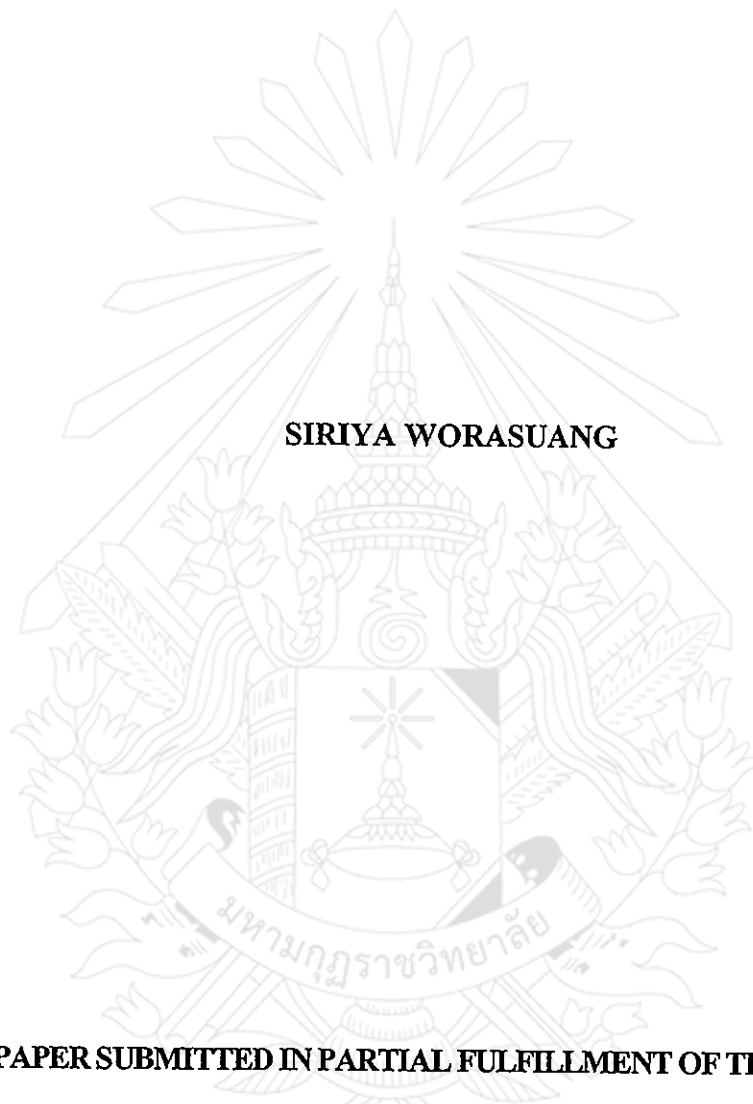
พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสยาม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2556

B 17112

**THE BEHAVIOR OF RECEIVING POLITICAL INFORMATION :
A CASE STUDY OF STUDENTS OF SIAM UNIVERSITY**

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2556 (2013)**

หัวข้อสารนิพนธ์ : พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม
ชื่อนักศึกษา : สิริยากร วรสรวง
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นำสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

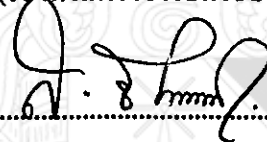

.....
(พระมหากษัตริย์ ญาณวฑฺฒโน (ศส.ดร.))

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

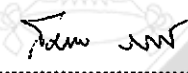

.....
(รองศาสตราจารย์ศรีชัย ท้าวมิตร)

ประธานกรรมการ

.....

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

.....
(ดร.สมภพ ระงับทองคำ)

กรรมการ

.....
(ดร.ชวลิต ไหลรินทร์)

กรรมการ

.....
(ดร. ปัญญา คล้ายเดช)

กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : Behaviors in Exposure and Knowledge of Political Information of Students of Siam University
Student's Name : Siriyakorn Worasuang
Department : Government
Advisor : Asst.Prof. (Emeritus) Dr. Sukit Chaimusik

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P.S. Nāṇavuddho
..... Acting Dean of Graduate School
(Phramaha Boonsri Nāṇavuddho (Asst.Prof.Dr.))

Thematic Committee

[Signature]
..... Chairman
(Assoc.Prof. Sornchai Taomitr)

S. Chaimusik
..... Advisor
(Asst.Prof. (Emeritus) Dr. Sukit Chaimusik)

[Signature]
..... Member
(Dr. Sompop Rangubtook)

[Signature]
..... Member
(Dr. Chawalit Lairin)

P. Klaydesh
..... Member
(Dr. Panya Klaydesh)

หัวข้อสารนิพนธ์ : พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสยาม
ชื่อนักศึกษา : สิรียากร วรสรวง
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก
ปีการศึกษา : 2555

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มี เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา ต่างกัน และ3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 240 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yaman) ใช้ขั้นตอนการสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับสลากตามรหัสนักศึกษาที่มีเลขที่ ของนักศึกษาใน 2 คณะ ตามผลการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ประเภท ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test or One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (2) ด้านสื่อโทรทัศน์ (3) ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ (4) ด้านสื่อบุคคล (5) ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง และ (6) ด้านสื่อวิทยุ

2) นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีเพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ได้เสนอแนะเกี่ยวกับความพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง แต่ละด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ คือ ควรนำเสนอข่าวการเมืองที่ไม่บิดเบือนความจริงเพราะต้องการขยายข่าว ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ คือ เนื้อหาในหนังสือพิมพ์ควรมีจุดเชื่อมโยงให้ผู้อ่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองให้มากขึ้น ด้านที่ 3 ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง

คือ เนื้อหาในนิตยสารรายสัปดาห์แต่ละฉบับควรให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองลงในหน้าใดหน้าหนึ่ง ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ คือ สถานีวิทยุควรมีช่วงเวลาให้นักศึกษาได้ออกอากาศด้านการเสนอความคิดเห็นทางการเมือง ด้านที่ 5 คือ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือ นักศึกษาที่สนใจใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลข่าวสารทางการเมืองควรที่จะต้องมีวิจารณญาณอย่างสูง ด้านที่ 6 คือ ด้านสื่อบุคคล คือ เมื่อมีข้อสงสัยทางการเมืองควรเข้าไปสนทนากับบุคคลที่มีหลักการทางการเมืองที่น่าเชื่อถือ

Thematic Title : The Behavior Of Receiving Political Information : A Case Study Of Students Of Siam University
Student's Name : Siriyakorn Worasuang
Department : Government
Advisor : Asst. Prof. (Emeritus) Dr. Sukit Chaimusik
Academic Year : B.E. 2555 (2012)

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows : 1) to study the behavior of receiving political information Siam University 2) to compare the behavior of the students perceived political Siam University with gender, age, years of education, and to study the difference, and 3) to study the feedback on the perception of politics Siam University, Thai college student sample, Faculty of Law and Communication Arts 240 people by the groups using the formula to determine the sample size Taro Yaman using the Random Sampling lot by the students code were numbered. Add Students in two of the samples to calculate the maturity amount. The research tool was a questionnaire and used to analyze the two types of descriptive. Statistics were frequency, percentage, mean and standard deviation. And inferential Statistics was the t-test (t-test) and one-way ANOVA test (F-test).

The results of research were found as follows :-

1) Siam University the perception of political behavior, including 6 in the highest level. When separated it was also found that the most highly ranked by average descending order as follows : (1) the electronic media (2) the TV media (3) newspapers media (4) the personnel media (5) the weekly magazine on politics and (6) the radio media.

2) Siam University Students' gender, age, year of study. The Board of Education was different. The perception of political behavior including six with the difference statistically significant at the 0.05 level.

3) Siam University's students had suggested about the behavior perceived political individual aspects of one of the media was to present news that did not distort the truth because they wanted to sell news, and the second the newspaper was a newspaper should have a point.

connect the reader to participate in politics as much as 3 media weekly magazine on politics is the content of the weekly magazine each issue should enable students to express their political opinions in a particular page on the fourth side. Radio station should have a time for students to broadcast the presentation of ideas in the political side, the electronic media students to use the Internet to find information politics should have no significant in side 5 and 6 the media that on there is no doubt that the political dialogue with the political parties that are trustworthy.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือและความกรุณาจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณ สถาบัน องค์กร และบุคคลที่ได้ให้ความช่วยเหลือดังต่อไปนี้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาจนสามารถนำความรู้มาเขียนสารนิพนธ์นี้ได้ และกรุณาชี้แนะแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ประกอบไปด้วย รองศาสตราจารย์ศรชัย ท้าวมิตร ประธานกรรมการ ดร.สมทบ ระวังทุกข์, ดร.ชวลิต ไหลรินทร์ และ ดร.ปัญญา คล้ายเดช โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอกราบขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ดร.สุกิจชัยมุสิก อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณารับหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้สละเวลาในการชี้แนะแนวทาง ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการวิจัย ตลอดจนตรวจแก้ไขจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ศรชัย ท้าวมิตร, รองศาสตราจารย์สงบ เชื้อทอง และดร.สาลินี รักกัญญา ที่ได้อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม คณบดีคณะนิติศาสตร์ และ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ ข้อมูลเพื่อการวิจัย ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีและทำที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่คอยให้กำลังใจและให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้วิจัย ในทุก ๆ ด้าน ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีทั้งหมดนี้แด่ บิดา มารดา และครู อาจารย์ อันเป็นที่เคารพสูงสุด ตลอดจนผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้การทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีทุกประการ

สิริยากร วรสรวง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรรับรู้ว่าสารทางการเมือง	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง	12
2.4 การเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยสยาม	26
2.5 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา	28
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	35

	๗
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	37
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	39
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล	41
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	47
ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม	49
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	54
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม	91
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	95
5.1 สรุปการวิจัย	96
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	98
5.3 ข้อเสนอแนะ	105
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	105
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	107
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก	111
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	112

ภาคผนวก ข	หนังสือขอความอนุเคราะห์	114
ภาคผนวก ค	แบบสอบถาม	121
ภาคผนวก ง	ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	127
ภาคผนวก จ	ผลการหาค่าความเชื่อมั่น	132
ประวัติผู้วิจัย		135

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ	37
ตารางที่ 4.1	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	47
ตารางที่ 4.2	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	47
ตารางที่ 4.3	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	48
ตารางที่ 4.4	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะที่ศึกษา	48
ตารางที่ 4.5	แสดงการสรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน ดังนี้	49
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์	50
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์	50
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง	51
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ	52
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	52

ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อ บุคคล	53
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ	54
ตารางที่ 4.13	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ	54
ตารางที่ 4.14	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อ โทรทัศน์จำแนกตามเพศ	55
ตารางที่ 4.15	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ	55
ตารางที่ 4.16	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อ หนังสือพิมพ์จำแนกตามเพศ	56
ตารางที่ 4.17	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามเพศ	56
ตารางที่ 4.18	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อ นิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามเพศ	57
ตารางที่ 4.19	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับ การเมือง จำแนกตามเพศ	57
ตารางที่ 4.20	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อ วิทยุ จำแนกตามเพศ	58

ตารางที่ 4.21	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามเพศ	58
ตารางที่ 4.22	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามเพศ	59
ตารางที่ 4.23	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามเพศ	59
ตารางที่ 4.24	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อ บุคคล จำแนกตามเพศ	60
ตารางที่ 4.25	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามเพศ	60
ตารางที่ 4.26	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนก ตามอายุ	61
ตารางที่ 4.27	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทาง การเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ	61
ตารางที่ 4.28	แสดงการวิเคราะห์ความความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมกรรับรู้ ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)	62
ตารางที่ 4.29	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อ โทรทัศน์จำแนกตามอายุ	63
ตารางที่ 4.30	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทาง การเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนก ตามอายุ	63
ตารางที่ 4.31	แสดงการวิเคราะห์ความความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมกรรับรู้ ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อ โทรทัศน์ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)	64

ตารางที่ 4.32	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามอายุ	65
ตารางที่ 4.33	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามอายุ	65
ตารางที่ 4.34	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe)	66
ตารางที่ 4.35	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามอายุ	67
ตารางที่ 4.36	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามอายุ	67
ตารางที่ 4.37	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามอายุ	68
ตารางที่ 4.38	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามอายุ	68
ตารางที่ 4.39	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามอายุ	69
ตารางที่ 4.40	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามอายุ	69
ตารางที่ 4.41	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมกรการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe)	70

ตารางที่ 4.42	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อ บุคคล จำแนกตามอายุ	71
ตารางที่ 4.43	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามอายุ	71
ตารางที่ 4.44	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	72
ตารางที่ 4.45	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	72
ตารางที่ 4.46	แสดงการวิเคราะห์ความความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมกรรับรู้ ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe)	73
ตารางที่ 4.47	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อ โทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	74
ตารางที่ 4.48	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	74
ตารางที่ 4.49	แสดงการวิเคราะห์ความความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมกรรับรู้ ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อ โทรทัศน์ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe)	75
ตารางที่ 4.50	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรม กรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	76
ตารางที่ 4.51	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทาง กรเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	76

ตารางที่ 4.52	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe)	77
ตารางที่ 4.53	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อวิทยุสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	78
ตารางที่ 4.54	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อวิทยุสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	78
ตารางที่ 4.55	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อวิทยุสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe)	79
ตารางที่ 4.56	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	80
ตารางที่ 4.57	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	80
ตารางที่ 4.58	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	81
ตารางที่ 4.59	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	81
ตารางที่ 4.60	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	82
ตารางที่ 4.61	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	82

ตารางที่ 4.62	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)	83
ตารางที่ 4.63	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา	84
ตารางที่ 4.64	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา	84
ตารางที่ 4.65	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการ รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อ โทรทัศน์จำแนกตามคณะที่ศึกษา	85
ตารางที่ 4.66	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา	85
ตารางที่ 4.67	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการ รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อ หนังสือพิมพ์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา	86
ตารางที่ 4.68	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา	86
ตารางที่ 4.69	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการ รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อ นิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามคณะที่ศึกษา	87
ตารางที่ 4.70	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อ นิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับ การเมือง จำแนกตามคณะที่ศึกษา	87
ตารางที่ 4.71	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการ รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อ วิทยุ จำแนกตามคณะที่ศึกษา	88
ตารางที่ 4.72	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามคณะที่ศึกษา	88

ตารางที่ 4.73	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรม การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา	89
ตารางที่ 4.74	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา	89
ตารางที่ 4.75	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการ รับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อ บุคคล จำแนกตามคณะที่ศึกษา	90
ตารางที่ 4.76	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามคณะที่ศึกษา	90
ตารางที่ 4.77	ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์	91
ตารางที่ 4.78	ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์	91
ตารางที่ 4.79	ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร ทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามด้านที่ 3 ด้านสื่อนิตยสารราย สัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง	92
ตารางที่ 4.80	ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทาง การเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ	92
ตารางที่ 4.81	ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทาง การเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	93
ตารางที่ 4.82	ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทาง การเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล	93

สารบัญแนกมุข

	หน้า
แผนกมุขที่ 2.1 แสดงโครงสร้างการบริหารงาน มหาวิทยาลัยสยาม	28
แผนกมุขที่ 2.2 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	35

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยสยาม เป็นสถานศึกษาของรัฐ มีพันธกิจและความรับผิดชอบในการให้การศึกษาแก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป เป็นต้นแบบของการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา เป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกมารับใช้ประเทศชาติจำนวนมาก เป็นสถานศึกษาที่ให้ความรู้ในหลายด้านรวมทั้งเป็นสถาบันที่ช่วยกล่อมเกลาวัยรุ่นธรรมทางการเมือง เพื่อส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียน ทั้งสายวิทยาศาสตร์ สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จากการที่มหาวิทยาลัยสยาม ได้เปิดการเรียนการสอนหลายคณะและมีจำนวนนักศึกษาจำนวนมาก ตลอดจนผู้ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยมาจากทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ จึงอาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดความแตกต่างในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองในระดับหนึ่ง ซึ่งนักศึกษาบางคนมีความสนใจในการติดตามรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยมักจะติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้บริการ แต่นักศึกษาบางส่วนกลับไม่ค่อยสนใจข่าวสารในทางการเมืองแต่กลับสนใจเรื่องอื่นมากกว่า

ปัญหาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่แตกต่างกัน ซึ่งโดยปกติในฐานะพลเมืองของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ที่มีวิษุฒิ คุณวุฒิ ที่ใกล้เคียงกัน น่าจะมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน การรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันนั้น อันอาจกระตุ้นหรือโน้มน้าวให้เกิดการตัดสินใจที่แตกต่างกัน อันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของบุคคลในเชิงพัฒนาการของบุคคลและส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ทางการเมือง โดยเฉพาะของเยาวชนที่แตกต่างกัน

หากได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ว่ามีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับใด ลักษณะใด และมีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามอย่างไรแล้ว สามารถนำผลของการวิจัยที่ได้เสนอผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไปปรับปรุง และพัฒนาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม เพื่อให้ นักศึกษารู้จักเลือก และพัฒนาการรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้องเหมาะสมกับ สิทธิ หน้าที่ และบทบาท ของนักศึกษา ในการพัฒนาตนเอง ในเชิงพัฒนาการของบุคคล และส่งเสริมบทบาทของเยาวชนไทยให้รู้ถึงสิทธิ

หน้าที่ ของตนในระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้ตะหนักถึงการพัฒนาตนเองให้เป็นพลเมืองที่ดี บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและเตรียมความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตย

ดังนั้น จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ ด้านสื่อวิทยุ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้านสื่อบุคคล และ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย เป็นอย่างไรบ้าง ช่องทางการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง จากช่องทางไหน ความถี่ในการรับรู้ข่าวสารของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสยาม เป็นไปในลักษณะใด เพื่อที่จะได้นำผลวิจัยมาจัดทำแผนเสนอผู้บริหาร ด้านการจัดหาสื่อเพื่อให้บริการให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา จะทำให้เกิดประโยชน์เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย สยามที่มี เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนองานเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกัน

1.3.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกัน

1.3.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกัน

1.3.4 นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีคณะศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ปีการศึกษา 2554 แบ่งเป็น 2 คณะ คือ 1) คณะนิติศาสตร์ และ 2) คณะนิเทศศาสตร์ รวมจำนวน 600 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม แบ่งเป็น 6 ด้าน คือ

- 1) ด้านสื่อโทรทัศน์
- 2) ด้านสื่อหนังสือพิมพ์
- 3) ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง
- 4) ด้านสื่อวิทยุ
- 5) ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- 6) ด้านสื่อบุคคล

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ มหาวิทยาลัยสยาม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ทำให้ทราบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

1.5.2 ทำให้ทราบผลเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษาต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

1.5.4 ทำให้สามารถนำผลการวิจัย ที่พบมาเป็นแนวทางการวางแผนแก้ไขพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ให้มีคุณภาพต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง หมายถึง ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยผ่านช่องทางการสื่อสารประเภทต่าง ๆ ซึ่งเป็น พฤติกรรมรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และการเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นของนักศึกษา และความถี่ในการรับข่าวสาร

ทางการเมือง แบ่งออกเป็น 6 ช่องทาง คือ สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อนิตยสารรายสัปดาห์
เกี่ยวกับการเมือง สื่อวิทยุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล

สื่อโทรทัศน์ หมายถึง รายการที่เกี่ยวกับข่าวสารทางการเมือง ที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์
ซึ่งผลิตโดยภาครัฐและภาคเอกชน

สื่อหนังสือพิมพ์ หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวสารทางการเมือง และผลิตโดยภาครัฐ
และภาคเอกชน

สื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง หมายถึง นิตยสารที่เสนอข่าวเกี่ยวกับการเมืองเป็น
นิตยสารรายสัปดาห์เช่น มติชนสุดสัปดาห์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ เนชั่นสุดสัปดาห์ เป็นต้น

สื่อวิทยุ หมายถึง รายการข่าวสารการเมืองที่นำเสนอทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ซึ่งทำการ
ผลิตโดยรัฐบาลและเอกชน

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การเข้าใช้เว็บไซต์ทุกประเภทที่ผลิตโดยรัฐบาลและเอกชน การ
นำเสนอข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น หนังสือพิมพ์ออนไลน์ การสืบค้นฐานข้อมูลกฤตภาพออนไลน์
โดยการสืบค้นผ่านจอมอนิเตอร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์

สื่อบุคคล หมายถึง การพูดคุยกับเพื่อนนักศึกษา ญาติและบุคคลในครอบครัวเกี่ยวกับ
การเมือง การพึ่งปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมือง การสัมมนาทางการเมือง

ช่องทางการสื่อสารทางการเมือง หมายถึง หนทางที่นำข่าวสารเชื่อมระหว่างผู้ส่งสาร
กับผู้รับสารเป็นสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์
และสื่อบุคคล และการเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยสยาม

การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง หมายถึง ข่าวสารระความรู้ที่มีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องของ
ระบบการเมืองทั้งหมด ซึ่งข่าวสารเป็นสิ่งที่จะช่วยลดความไม่แน่ใจของบุคคล ช่วยให้บุคคล
สามารถเข้าใจข่าวสารทางการเมืองให้ชัดเจนขึ้น เป็นการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ทศนคติและความ
คิดเห็นประสบการณ์ทางการเมือง ขององค์กรหรือสถาบัน รัฐบาล พรรคการเมือง
กลุ่มผลประโยชน์ ระบบราชการ

ความรู้ข่าวสารทางการเมือง หมายถึง ระดับความรู้ของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยถือว่าเป็นความรู้ที่ได้รับจากการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองในด้าน
การรู้จักบุคคลชั้นนำ องค์กรและสถาบันการเมืองที่สำคัญ ความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญ ความรู้
เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของประเทศโดยผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) คณะนิติศาสตร์
และนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ ประกอบด้วย

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ

1) เพศหญิง และ 2) เพศชาย

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 6 ช่วง คือ

1) อายุ 18 ปี, 2) อายุ 19 ปี, 3) อายุ 20 ปี, 4) อายุ 21 ปี, 5) อายุ 22 ปี และ 6) อายุ 23 ปีขึ้นไป

ชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ชั้นปี คือ 1) ชั้นปีที่ 1, 2) ชั้นปีที่ 2, 3) ชั้นปีที่ 3 และ 4) ชั้นปีที่ 4

คณะที่ศึกษา หมายถึง คณะที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 คณะ คือ 1) คณะนิติศาสตร์ และ 2) คณะนิเทศศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม” มีแนวความคิดและวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง
- 2.4 การเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยสยาม
- 2.5 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

จากการค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองพบว่า มีนักวิชาการและผู้ศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ไว้ดังนี้

2.1.1 ความหมายของพฤติกรรม

นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของพฤติกรรม ไว้มากมายหลายความหมาย ดังนี้
ลักษณะ สรีวิวัฒน์ ให้ความหมายของพฤติกรรมว่าเป็น “การกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของจิตใจที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าซึ่งอาจสังเกตเห็นได้โดยทางตรงและทางอ้อม บางลักษณะอาจสังเกตได้โดยไม่ใช้เครื่องมือช่วยหรือต้องใช้เครื่องมือช่วย”

“พฤติกรรมในมนุษย์ หมายถึง อากักรกระทำหรือกิริยาที่แสดงออกมาทางร่างกายกล้ามเนื้อสมองในทางอารมณ์ ความคิด และความรู้สึก พฤติกรรมเป็นผลจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เมื่อมีสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นมาเร้าในเวลาใดจะมีการตอบสนองเมื่อนั้น”¹

¹ลักษณะ สรีวิวัฒน์, จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน, (กรุงเทพมหานคร : โอเคียนสโตร์, 2544),
หน้า 17.

จักรพันธ์ วงษ์บูรณาวาทย ได้กล่าวว่า “พฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกทางการเมืองซึ่งการแสดงออกจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ทางการเมือง หรือความสำนึกทางการเมืองของคนในชาติ ตลอดจนวัฒนธรรมทางการเมืองและความสนใจของคนในชาติ”²

วัลลภ วิบูลย์กุล ให้ความหมายของพฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง “ทัศนคติทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานมาจากการกลมเกลียวทางสังคม ซึ่งทำให้เกิดความรู้ทางการเมือง”

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกทางการเมืองโดยการกระทำ ความรู้สึก ทัศนคติ รวมตลอดถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการพูดคุยเรื่องการเมือง แสดงความคิดเห็น การออกเสียงเลือกตั้ง การปฏิบัติตามกฎหมายด้วย

2.1.2 ประเภทของพฤติกรรม

ประเภทของพฤติกรรม คือการแบ่งพฤติกรรมออกเป็นลักษณะต่าง ๆ โดยนักวิชาการหลายท่านได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยให้เหตุผลประกอบ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ ดังนี้

ลักษณะ สรีวิวัฒน์ กล่าวว่าพฤติกรรมแบ่งได้หลายลักษณะดังนี้คือ

1) พฤติกรรมภายนอก หรือพฤติกรรมเปิดเผย (Overt Behavior) หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกที่บุคคลอื่นนอกเหนือจากเจ้าของพฤติกรรมรู้ สำหรับพฤติกรรมภายนอกนี้บุคคลอื่นต้องอาศัยการสังเกต ไม่ว่าจะใช้ประสาทสัมผัสโดยตรง หรือเครื่องมือช่วยในการสังเกตเพื่อได้ข้อมูล

1.1) พฤติกรรมของโมลาร์ ได้แก่ พฤติกรรมที่บุคคลอื่นสามารถสังเกตได้โดยใช้ตาสังเกตเพียงอย่างเดียวก็รับรู้ได้อย่างมีความหมายต่อกระบวนการคิดมากกว่าประสาทสัมผัสอื่น เพราะตาสามารถส่งผลยังประสาทสัมผัสอื่น ๆ ได้ ทั้งหู จมูก เป็นต้น

1.2) พฤติกรรมโมเลกุล ได้แก่ พฤติกรรมที่บุคคลอื่นต้องใช้เครื่องมือเพื่อช่วยในการสังเกตจึงจะเป็นได้และทำให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำ เช่นการเต้นของหัวใจ คลื่นสมอง ความดันของโลหิต เป็นต้น

2) พฤติกรรมภายใน หรือพฤติกรรมปกปิด หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำที่บุคคลอื่นไม่สามารถมองเห็นได้หรืออาจสังเกตเห็นได้ยาก เพราะเป็นการกระทำของอวัยวะที่อยู่ภายในร่างกาย เช่น ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก เป็นต้น

²จักรพันธ์ วงษ์บูรณาวาทย, ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 3, (เชียงใหม่ : โครงการผู้หญิงไทยในวันพรุ่งนี้ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543), หน้า 120.

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่าพฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมชนิดใดก็จะเป็นว่าสำคัญต่อมนุษย์มากเพราะสามารถทำให้มนุษย์ได้รับสิ่งที่ต้องการ ทำให้มนุษย์เกิดความพอใจและสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และในทางตรงกันข้ามพฤติกรรมของมนุษย์ก็สามารถทำให้เขาประสบความสุขหรือไม่สมหวังดังที่ปรารถนาได้เช่นเดียวกัน”

2.13 ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรม

การแสดงออกของมนุษย์นั้นไม่ได้เกิดขึ้นเองแต่เกิดจากสิ่งกระตุ้นให้เกิดการกระทำที่เรียกว่าพฤติกรรม สิ่งที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมมีหลายประเภทซึ่งจะต้องมีการศึกษาเพื่อให้ทราบและเข้าใจสาเหตุ หรือเพื่อทำนาย และควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ให้ชัดเจนขึ้น จึงจำเป็นต้องเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ว่าก่อให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้นอย่างไร และปัจจัยอะไรมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอย่างไร จะสามารถนำความรู้ที่ได้มาอธิบายสาเหตุเพื่อการนำไปสู่การปรับพฤติกรรมมนุษย์ได้อย่างไร

2.14 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร

พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางการเมืองอีกด้านหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ความคิดและความต้องการ เมื่อได้รับข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ซึ่งอาจมีการแสดงปฏิกริยาได้ตอบหรือไม่ก็ได้ โดยมีนักวิชาการได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารไว้ดังนี้

ยูพา สุภากุล ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการผู้รับสารจะมีลักษณะเป็นผู้ถูกกระทำเริ่มตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เรียกว่า “ทฤษฎี เข็มฉีดดยา” (Hypodermic Needle Theory) หรือ “ทฤษฎีกระสุนปืน” (Bullet Theory) ได้กล่าวว่าการสื่อสารมีพลังที่สามารถเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมของคนได้ หากให้ข่าวสารในแนวที่ต้องการอย่างไร ผู้รับสารก็จะเป็นเช่นนั้น ลักษณะความแตกต่างของผู้รับสารตามปัจจัยของการสื่อสารอันได้แก่

- 1) ทักษะในการสื่อสาร หมายถึง ความชำนาญ ความถนัด ความสามารถในการสื่อสาร ทั้งการเข้ารหัสถอดรหัสในการเขียน การพูด การถอดรหัสที่ดีเป็นลักษณะจำเป็นของผู้รับสาร
- 2) ทศนคติ หมายถึง การที่ผู้รับสารมีทศนคติอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนทำการสื่อสารและในระหว่างการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย ความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ ซึ่งมีมากหรือน้อยในแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป

2.15 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร (Information Exposure) นั้น เชมมณดลภคเกอร์ ได้ให้ความหมายโดยการจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ดังนี้

³ยูพา สุภากุล, การสื่อสารมวลชน, (กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรินติ้ง เฮ้าส์, 2541), หน้า 80-86.

1) การแสวงหาข้อมูล (Information Search) กล่าวคือ บุคคลจะแสวงหาข้อมูลเมื่อ มีความต้องการให้มีความคุ้นเคยหรือคล้ายคลึงกันกับบุคคลอื่นๆ ในเรื่องใดเรื่อง

2) การรับทราบข้อมูล (Information Receptivity) กล่าวคือ บุคคลต้องการรับทราบข้อมูลที่ตนเองอยากรู้และสนใจเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ เช่น เปิดดู โทรศัพท์ เฉพาะรายการที่ตนเองสนใจหรือรายการที่ผู้อื่นชี้แนะ อ่านหนังสือพิมพ์เพื่อช่วยให้มีข้อมูลในการตัดสินใจผู้สมัครผู้แทนราษฎร เป็นต้น นอกจากนี้ถ้ามีข่าวสารที่มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับตนเองก็จะให้ความสนใจใฝ่อ่านดู หรือฟังเป็นพิเศษ⁴

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง หมายถึง ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลโดยผ่านช่องทางการสื่อสารประเภทต่างๆ ซึ่งเป็น พฤติกรรมรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และการเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นของนักศึกษาและความถี่ในการรับข่าวสารทางการเมือง ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ช่องทางคือ สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อนิคมสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง สื่อวิทยุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง

จากการค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมือง พบว่า มีนักวิชาการและผู้ที่ศึกษาได้ให้แนวคิดไว้ดังนี้

2.2.1 ความหมายการสื่อสารทางการเมือง

ได้มีนักคิดและนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมืองไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษา โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

สฤญรัฐ แจ่มสมบูรณ์ กล่าวว่า “การสื่อสารทางการเมืองนี้เป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องมีในทุกสังคมการเมือง ซึ่งเราอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองคือการแลกเปลี่ยน อภิปรายถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองต่างๆ ระหว่างสมาชิกในสังคมการเมืองนั้น ซึ่งทำให้สมาชิกต่างๆ นี้ยังสามารถเป็นส่วนหนึ่งของสังคมการเมืองนั้นๆ ด้วย ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองในแต่ละสังคมการเมืองนั้นจะเป็นอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับบริบททางการเมืองของแต่ละสังคมด้วย หากเป็นสังคมประชาธิปไตย การสื่อสารทางการเมืองย่อมมีอิสระ และหลากหลายแบบมากกว่าสังคมเผด็จการอย่างแน่นอน”⁵

⁴ วราวุธ เต๋นแพทย์ชรวงูร, “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง), 2545, หน้า 17.

⁵ สฤญรัฐ แจ่มสมบูรณ์, “ความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2542, หน้า 5 - 7.

2.2.2 องค์ประกอบที่สำคัญของการสื่อสาร

จากการค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการสื่อสาร พบว่า มีนักวิชาการและนักศึกษาได้ให้แนวคิดทฤษฎีไว้ดังนี้

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร กล่าวว่า “แหล่งสารหรือผู้ส่งสาร (Source) เป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสาร คือเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เลือกสรรข่าวสารเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แล้วส่งต่อไปยังผู้รับสาร บทบาทของผู้ส่งสารมีอยู่ 3 ประการด้วยกัน คือ เลือกสรรความหมายที่จะใช้สำหรับการสื่อสาร สร้างรหัส จากความหมายให้อยู่ในรูปของสาร และส่งรหัสของสารนั้นออกไป⁶

พรสิทธิ์ พัฒนานาบุรีกุล กล่าวว่า “ข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ มีความหมายรวมถึงสัญลักษณ์ ความหมายและเนื้อหาสาร ผลของกระบวนการสื่อสาร และการทำหน้าที่ในการนำเสนอข้อเท็จจริง อันเกิดจากการคัดสรร กลั่นกรองวิเคราะห์ประมวล และบันทึกเป็นความรู้เพื่อนำไปสู่การเผยแพร่และใช้ประโยชน์ ข้อมูลข่าวสารนี้ถือว่ามีพลานุภาพในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของมนุษย์ที่เจริญรุ่งเรืองเหนือสัตว์ทั้งปวง และในขณะเดียวกันข้อมูลข่าวสารสามารถเปลี่ยนแปลงไปสู่ความต่างทางชนชั้น โดยสามารถปรับเปลี่ยนไปเป็น ความมั่นคงอำนาจ และเกียรติยศ อย่างไรก็ตาม ไรก็ดี ความรู้เท่าทันสื่อมวลชนถือเป็นสิ่งสำคัญในการนำพาให้ผู้ประกอบการและผู้รับสารจากสื่อมวลชนมีสติปัญญา ไม่ตกเป็นทาสของข้อมูลข่าวสาร

คำว่า Information ในภาษาไทยที่มีชื่อเรียกอยู่ 2 คำ ได้แก่ “สารสนเทศ” เป็นคำที่นิยมใช้กันในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และคำว่า “ข้อมูลข่าวสาร” อันเป็นคำที่คนทั่วไปโดยเฉพาะแวดวงสาขานิเทศศาสตร์นิยมใช้ ซึ่งจากแผนภูมิข้างต้นแสดงให้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารเป็นผลพวงอันสืบเนื่องมากจากการสังเคราะห์รวบรวมข้อมูล ที่ผ่านการวิเคราะห์และตรวจสอบจนมาสู่การเป็นความรู้ โดยก่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อมวลมนุษย์ ข้อสำคัญที่พึงตระหนักเป็น อย่างยิ่งก็คือข้อมูลข่าวสารเกิดจากการคัดสรร กลั่นกรอง วิเคราะห์ และประมวลข้อมูลเพื่อนำมาบันทึกให้อยู่ในรูปของความรู้”

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสื่อสารประกอบด้วย ข่าว ข้อมูล ความรู้ และส่งผ่านไปยังช่องทางสำหรับส่งสารที่เรียกว่าผู้นำสาร ประกอบด้วยสื่อมวลชน ซึ่งบุคคล นำข้อมูลดังกล่าวส่งถึงผู้รับที่เป็นจุดหมายปลายทางที่ส่งสารอาจเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลก็ได้

⁶สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, การสื่อสารกับการเมือง, (กรุงเทพมหานคร : ประสิทธิ์ภักดิ์ แอนด์ พริ้นติ้ง, 2547), หน้า 113-117.

2.2.3 ความหมายของสื่อมวลชน

ราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายของคำว่าสื่อมวลชนว่า “สื่อกลางที่นำข่าวสาร สารและเนื้อหาสาระทุกประเภทไปสู่มวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ สื่อมวลชนอาจหมายถึงตัวบุคคลได้แก่ นักข่าว นักหนังสือพิมพ์ เป็นต้น”⁷

สมควร กวียะ ให้ความหมายของคำว่า “สื่อมวลชน” หมายถึง สื่อในการสื่อสารของสังคมมวลชน เป็นสื่อที่นำข่าวสารจากแหล่งสาร ไปยังผู้รับจำนวนมาก ภายในเวลาอันรวดเร็ว ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ เทปเสียง⁸

ณรงค์ สมพงษ์ ให้ความหมายของคำว่า สื่อมวลชนเป็นตัวกลางในการนำข่าวสารผ่านไป ยังกลุ่มเป้าหมายเพื่อการเผยแพร่ข่าวสาร ไปสู่มวลชนตลอดอาณาบริเวณกว้างขวางในเวลาไล่เลี่ยกัน หรือในเวลาเดียวกันโดยใช้วิธีการสื่อสารด้วยสื่อ เมื่อพูดถึงสื่อมวลชนโดยทั่วไปจะหมายถึง หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่มุ่งเน้นการส่งสารไปยังมวลชน⁹

สรุปได้ว่า สื่อมวลชน หมายถึง สื่อกลางที่ทำหน้าที่ในการกระจายสาร ข่าวสาร เนื้อหาสาระทุกประเภทที่ต้องการให้มวลชนจำนวนมากได้รับรู้อย่างรวดเร็วในเวลาใกล้เคียงกันหรือเวลาเดียวกันได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2.2.4 ประเภทของสื่อมวลชน

สื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับข่าวสารทางการเมืองนั้น มีมากมายหลายประเภท ซึ่งสามารถจำแนกประเภทได้ ดังนี้

1 สื่อบุคคล ได้แก่ สื่อแบบนี้ส่วนใหญ่จะติดต่อกับสื่อสารกัน โดยการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการเป็นการสื่อสารแบบตัวต่อตัวและผู้ส่งสารกับผู้รับสารมักจะมีความรู้จัก ชอบพอกันเคยกัน เป็นการส่วนตัวการสื่อสารลักษณะนี้จึงเป็นการสื่อสารแบบสองทางผู้รับสามารถที่จะตอบรับหรือมีปฏิกริยาโต้ตอบต่อข่าวสารนั้น ผู้ส่งข่าวสารสามารถมองเห็นได้และผู้รับสามารถถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจจากผู้ส่งได้การสื่อสารแบบนี้ระบบมิได้มีอิทธิพลโดยตรงต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของปัจเจกบุคคล หากแต่จะมีอิทธิพลได้โดยทางอ้อม คือผ่านตัวกลางอีกทีหนึ่ง ตัวกลางนี้คือ “ผู้นำ

⁷ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2546), หน้า 1200.

⁸สมควร กวียะ, การสื่อสารมวลชน : บทบาทหน้าที่ สิทธิ เสรีภาพความรับผิดชอบ, พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรวิทัศน์, 2545), หน้า 31.

⁹ณรงค์ สมพงษ์, สื่อสารมวลชนเพื่องานส่งเสริม, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543), หน้า 14.

ความคิดเห็น” บรรดาผู้นำความคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นและตื่นตัวทางการเมืองสูงรับฟังข่าวสารทางการเมืองที่ได้รับมา ส่งผ่านไปยังบุคคลอื่น ๆ ในสังคม อาจจะโดยการตีความหรือสอดแทรกความคิดเห็นของตนลงไปด้วย ซึ่งอาจจะทำให้ข้อมูลที่ส่งต่อไปยังผู้อื่น บิดเบือนไปจากความเป็นจริงได้

2 สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อนิคมสารรายสัปดาห์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อชนิดนี้นับว่าเป็นสื่อที่มีความสำคัญมากแต่มีจุดอ่อนคือ ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจในเนื้อหาของสารแล้ว จะไม่สามารถซักถามได้เนื่องจากการสื่อสารแบบทางเดียว แต่การสื่อสารในลักษณะนี้มีข้อดีคือ สามารถส่งข่าวสารข้อมูลให้แก่ผู้รับได้เป็นจำนวนมาก ๆ และช่วยลดการบิดเบือนข่าวสารข้อมูลโดยการพูดปากต่อปากได้คือนอกจากนี้ยังสามารถติดต่อสื่อสารถึงกัน ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง จนเป็นเหตุให้ผู้นำทางการเมืองส่วนใหญ่ถือโอกาสใช้สื่อสารมวลชนเป็นเครื่องมือในการที่จะกระตุ้น เพื่อให้ประชาชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตามที่ตนต้องการ หรือไม่ก็อาจครอบงำสื่อมวลชน เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนให้เป็นที่ตนต้องการ¹⁰

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ประเภทของสื่อมวลชน คือ การเลือกใช้เครื่องมือในการสื่อสารข่าวสารทางการเมือง เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ วิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อนิคมสารรายสัปดาห์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เพื่อสื่อเนื้อเรื่องของข่าวสารให้ถึงผู้รับข่าวสารทางการเมืองได้รับทราบวัตถุประสงค์แห่งการสื่อสารนั้น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เป็นการถ่ายทอดความต้องการ ความคาดหวังของฝ่ายหนึ่ง ไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อจูงใจ หรือสร้างการรับรู้ที่ถูกต้อง สมบูรณ์ โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ดังนี้

2.3.1 ความหมายของข่าวสารทางการเมือง

จากการศึกษาคำรา และเอกสารต่างๆ ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางของนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของข่าวสารทางการเมือง ดังนี้

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว กล่าวว่า “การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เป็นความรู้ของสมาชิกในระบบการเมืองเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวใด ๆ ในสถานะของระบบในแง่ของการใช้อำนาจหน้าที่หรืออำนาจรัฐ แบ่งสรรสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม ซึ่งหมายถึงข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องและ

¹⁰Schramm, The process and effects of mass communication., อ้างใน มยุรี ถนอมสุข (พศ. คร.), “รายงานการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์”, อ้างแล้ว, หน้า 16.

การสนับสนุนเกี่ยวกับนโยบายหรือกฎระเบียบที่เป็นผลผลิต ของการแปรผันของการเรียกร้องและ การสนับสนุนรวมทั้งข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนปัจจัยนำเข้า ให้เป็นผลลัพธ์ออกมาของ ระบบการเมือง¹¹

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ความหมายของข่าวสารทางการเมือง คือ รายงานความเคลื่อนไหว ทางการเมืองที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ภายใต้สิ่งแวดล้อมทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งวัฒนธรรม เพื่อให้ประชาชนที่อยู่ภายใต้ระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย ได้รับรู้ รับทราบ และมีส่วนร่วมในการแสดงออกด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ทางด้านการเมือง เมื่อได้รับ หรือติดตามข่าวสารที่สื่อสารออกมาจากหน่วยงาน สื่อมวลชน รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบการเมือง

2.3.2 การเผยแพร่ข่าวสารทางการเมือง

เหตุผลที่ต้องมีการรายงานข่าวสารการเมืองการบริหารท้องถิ่น เนื่องจากการเมืองเป็นเรื่องของ ประชาชนทุกคนในชาติ กิจกรรมการเมืองไม่ว่าระดับใดทั้งการเมืองส่วนกลาง การเมืองส่วน ภูมิภาค ย่อมส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วประเทศ

เสถียร เขยประดับ กล่าวว่า “ปรัชญาทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เป็นสังคมที่ผู้นำและ มวลชนมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด ผู้นำต้องทำตามเสียงเรียกร้องหรือมติของ มวลชน เสียงของมวลชนส่วนใหญ่เป็นเสียงที่จะต้องให้การตัดสินใจ การดำเนินนโยบายทาง การเมืองเป็นอย่างถูกต้องมากที่สุด มวลชนสามารถตัดสินใจได้ดี การวางใจต่อมวลชนย่อมทำให้ สื่อของการสื่อสารในสังคมประชาธิปไตยกระทำหน้าที่ให้ข่าว หรือข้อมูลแก่มวลชนให้ได้รับทราบ ข้อเท็จจริง สามารถเลือกผู้แทนของตนได้อย่างรอบคอบ สามารถเปลี่ยนผู้แทนเหล่านี้ได้เมื่อมีความ จำเป็น โดยแบบแผนการสื่อข่าวสารของประเทศที่มีการปกครองระบอบ¹²

สิรินทิพย์ ขันสุวรรณ กล่าวว่า “ภาระหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีภาระหน้าที่กว้าง ๆ นั้น มีอยู่ 5 ประการคือ ภาระหน้าที่ในการเสนอข่าวสารนี้เป็นงานที่สร้างชื่อเสียงให้แก่หนังสือพิมพ์ ภาระหน้าที่ในการเสนอความคิดเห็นหรืออธิบายความหมายของข่าว โดยจะต้องตระหนักว่า จำเป็นต้องเสนอความคิดเห็นทั้งสองด้าน ทั้งด้านที่เห็นพ้องกับความเห็นของหนังสือพิมพ์และทั้ง ด้านที่คัดค้านไม่ว่าหนังสือพิมพ์จะเห็นด้วย¹³

¹¹พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, ข่าวสารการเมืองของคนไทย, (กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526), หน้า 11-12.

¹²เสถียร เขยประดับ, การสื่อสารและการพัฒนา, อ่างแล้ว, หน้า 105-106.

¹³สิรินทิพย์ ขันสุวรรณ, การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : ประกายพริก, 2539), หน้า 14-16.

อังธิดา ลิมปป์ปัทมปาณี กล่าวว่า “ข่าววิทยุกระจายเสียงมีความได้เปรียบในด้านความรวดเร็วในการนำเสนอ ซึ่งสามารถนำเสนอได้ทันทีที่มีเหตุการณ์หรือข่าวสารเกิดขึ้น มีจุดเด่นในการนำเสนอเรื่อง “เสียง” ทำให้มีความน่าสนใจ จุดจูงใจในการได้คือเป็นเพื่อนที่ใกล้ชิด เข้าถึงคนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน ไร้อารมณ์และความรู้สึกผู้รับสาร สามารถฟังไปและทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปพร้อมกันได้ อีกทั้งเครื่องรับยังมีราคาถูก แต่ธรรมชาติของวิทยุกระจายเสียงมีความเสียเปรียบสื่ออื่น เรื่องความคงทนถาวรของสื่อ”¹⁴

ศิริชัย วงษ์สาธิตศาสตร์ กล่าวว่า “ข่าวออนไลน์ หรือ อินเทอร์เน็ต จัดเป็นสื่อใหม่ ของวงการสื่อสารมวลชนที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัวเป็นทั้งสื่อระหว่างบุคคลและสื่อมวลชนได้ในเวลาเดียวกัน การเป็นสื่อสารมวลชนของอินเทอร์เน็ต คือการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านทางหน้าเว็บไซต์ในปัจจุบัน การดำเนินธุรกิจด้านการบริหารข้อมูลข่าวสารบนอินเทอร์เน็ตเป็นไปอย่างคึกคัก รวมทั้งสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ก็ให้ความสำคัญกับสื่อใหม่นี้เช่นที่เห็นเด่นชัดก็คือธุรกิจหนังสือพิมพ์ออนไลน์ โดยเฉพาะหนังสือในต่างประเทศต่างก็ถึงเห็นถึงศักยภาพของอินเทอร์เน็ต จึงเปิดเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ฉบับอินเทอร์เน็ตขึ้น เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์และการเสนอข่าวผ่านจอภาพมอเนเตอร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ การดำเนินธุรกิจของสื่อสิ่งพิมพ์เหล่านี้¹⁵

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า การเผยแพร่ข่าวสารทางการเมือง คือ ปรัชญาของการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองให้กับประชาชนได้รับทราบ โดยมีสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุ และสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดข้อมูลระหว่างผู้ปกครองกับประชาชน เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหว นโยบาย รวมทั้งแนวทางในการพัฒนาทางการเมืองให้สอดคล้อง และเกิดการมีส่วนร่วมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง

2.3.3 ความหมายของการรับรู้

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการรับรู้ไว้ดังนี้

มานะ อ่อนท้วม กล่าวว่า “การรับรู้ คือการสัมผัสที่มีความหมาย (Sensation) การรับรู้เป็นการแปลหรือการตีความแห่งการสัมผัสที่ได้รับออกเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายหรือรู้จักเข้าใจ

¹⁴อังธิดา ลิมปป์ปัทมปาณี, ประมวลสาระชุดวิชาการข่าวเบื้องต้น ประมวลสาระชุดวิชาการข่าวเบื้องต้น, (นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2547), หน้า 92.

¹⁵ศิริชัย วงษ์สาธิตศาสตร์, การข่าวขั้นสูงและการบรรณาธิการ, (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548), หน้า 245-253.

ซึ่งในการแปลหรือตีความนี้จำเป็นที่อินทรีย์จะต้องใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม หรือความชัดเจนที่เคยมีแต่หนหลัง”¹⁶

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ความหมายของการรับรู้ หมายถึง การแปลความหมายหรือการตีความหมายของการสื่อสารที่ได้รับรู้ และเข้าใจ โดยใช้ประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ทักษะคิดเป็นพื้นฐานในการแปลความหมาย ทั้งนี้ผลของการรับรู้อาจมีผลในเชิงบวกหรือลบก็ได้ ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจและความคาดหวังที่รับรู้ได้

2.3.4 ความหมายการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

ความหมายของข่าว และข่าวสารทางการเมือง (Definition of News and Political Information)

ข่าว ไม่มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างตายตัวทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติความเข้าใจของแต่ละบุคคล และสังคม ซึ่ง ฉอ้าน วุฑฒิกรรมรักษา ได้รวบรวมไว้ดังนี้

ข่าว คือ รายงานเหตุการณ์หรือแจ้งเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ มีความสำคัญแปลกใหม่เป็นที่น่าสนใจของประชาชน

ข่าว คือ การรายงานข้อเท็จหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับ เหตุการณ์กำลังได้รับความสนใจ มีความสำคัญต่อคนจำนวนมาก

ข่าว คือ การรายงานเหตุการณ์ หรือความคิดเห็นของนักข่าว และบรรณาธิการได้พิจารณาเลือกสรรแล้วด้วยความเชื่อมั่นว่าเหตุการณ์หรือความคิดเห็นดังกล่าวเป็นที่สนใจของผู้รับสารส่วนใหญ่หรือบางส่วน¹⁷

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว ให้ความเห็นว่า “ข่าวสารเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่ง เป็นกำหนดอำนาจหรืออิทธิพลทางการเมือง ลดความไม่แน่ใจ ช่วยให้การตัดสินใจมีประสิทธิภาพขึ้น

ในเรื่องของการสื่อสาร ข่าวสารจะมีลักษณะเป็นสาร ในรูปลักษณะของสัญลักษณ์ ดังนั้น ข่าวสาร จึงหมายถึง เนื้อหาของสื่อที่ใช้อะไรก็ได้ช่วยลดความไม่แน่ใจ หรือจำนวนทางเลือกที่อาจเป็นไปได้ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ช่วยให้บุคคลขยายภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่จะกระทำในสถานการณ์นั้น ๆ¹⁸

¹⁶มานะ อ่อนท้วม, “การรับรู้ในบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุบลราชธานี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2542, หน้า 29.

¹⁷ฉอ้าน วุฑฒิกรรมรักษา, หลักการรายงานข่าว, (กรุงเทพมหานคร : ประกายพริก, 2536), หน้า 4.

¹⁸พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, ข่าวสารการเมืองของคนไทย, อ่างแล้ว, หน้า 10-11.

เมื่อกล่าวถึงการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง (Political Information) จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจกับ “ทฤษฎีการสื่อสาร (Communication Theory)” เนื่องจากการที่บุคคลจะได้รับข่าวสารหรือต้องการส่งข่าวสารไปยังผู้อื่น ต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการการสื่อสารมนุษย์ใช้การสื่อสารเพื่อแสดงออกซึ่งพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดความเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การสื่อสารมีลักษณะเป็นกระบวนการ ซึ่งกระบวนการสื่อสาร มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. แหล่งสารหรือผู้ส่งสาร (Source)

เป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสาร คือ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่เลือกสรรข่าวสารเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แล้วส่งต่อไปยังผู้รับสารบทบาทของผู้ส่งสารมีอยู่ 3 ประการด้วยกัน คือ เลือกสรรความหมายที่จะใช้สำหรับการสื่อสารสร้างรหัสจากความหมายให้อยู่ในรูปของสาร และส่งรหัสของสารนั้นออกไป

การพิจารณาถึงแหล่งสารในสภาพของความเป็นจริงนั้นแยกแยะได้ยากมาก เช่นสถานีโทรทัศน์ถ่ายทอดคำแถลงการณ์ของรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในกรณีนี้ถือว่ารัฐบาลเป็นแหล่งสาร เพราะข่าวสารต่าง ๆ ที่ปรากฏออกมานั้น ได้ผ่านการกลั่นกรองจากรัฐบาลและถูกถ่ายทอดผ่านทางโฆษกรัฐบาล ส่วนโทรทัศน์ถือว่าเป็นช่องทางการสื่อสาร แต่ในกรณีที่โทรทัศน์ถ่ายทอดสดการเดินขบวนประท้วงของนักศึกษา ในกรณีนี้จะถือว่าสถานีโทรทัศน์เป็นแหล่งสารพร้อมกับทำหน้าที่เป็นช่องทางของสื่อเนื่องจากสถานีโทรทัศน์ทำหน้าที่เลือกสรรภาพเหตุการณ์ทางการเมืองและกระจายภาพเหตุการณ์ดังกล่าวไปสู่ประชาชน

2. สาร (Message)

หมายถึง สิ่งที่ทำหน้าที่กระตุ้นความหมายให้กับผู้รับ เป็นสาระเรื่องราวที่ส่งออกไปจากผู้ส่งสารถึงผู้รับสาร อาจเป็นความคิดหรือเรื่องราวใด ๆ ก็ได้ที่ส่งผ่านไปตามสื่อในรูปของข้อความ คำพูดรูปภาพหรือกิริยาท่าทาง

ในการศึกษาเรื่องนี้สิ่งที่ป็นสารก็คือ “ข่าวสาร” ซึ่งข่าวสารเป็นสารอย่างหนึ่งที่ถูกส่งมาตามสื่อต่าง ๆ โดยแหล่งสาร ซึ่งอยู่ในรูปของสัญลักษณ์หรือสัญญาณแต่โดยทั่วไปแล้วเมื่อเราพูดถึงคำว่า “ข่าวสาร” แล้วมักจะหมายถึง “เนื้อหาของสื่อ หรือ เนื้อหาของสาร” ซึ่ง “ข่าวสาร” หมายถึงเนื้อหาอะไรก็ได้ที่จะช่วยลด “ความไม่แน่ใจ” หรือ ทางเลือกที่อาจเป็นไปได้ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ กล่าวคือ การที่คนเราจะตัดสินใจรับรู้ หรือยอมรับสิ่งของ เหตุการณ์หรือแนวความคิดอะไรสักอย่างนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะข่าวสารที่เขาได้รับ คือถ้าหากบุคคลได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์มากเท่าไร บุคคลนั้นก็จะสามารถตัดสินใจรับรู้หรือยอมรับได้ง่ายความไม่แน่ใจก็จะลดน้อยลงกรณีตรงกันข้าม ถ้าหากบุคคลขาดการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วความไม่แน่ใจจะมีมาก จึงทำให้บุคคลนั้นยากที่จะตัดสินใจหรือยอมรับได้ เป็น

การช่วยให้บุคคลสามารถสร้างภาพให้ชัดเจนขึ้น และยังช่วยกำหนดพฤติกรรมบุคคลควรจะทำภายใต้สถานการณ์หนึ่ง ๆ ด้วย¹⁹

หน้าที่ของข่าวสารมีหลายประการเช่น หน้าที่ในด้านที่เป็นข่าวสารการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือสิ่งแวดล้อมโดยทั่ว ๆ ไป ให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับทราบหรือหน้าที่ในด้านการให้ความเห็นหรือชักจูง หน้าที่ในด้านการให้ความรู้หรือการศึกษา ตลอดจนหน้าที่ในด้านการให้ความบันเทิง อย่างไรก็ตามการวิจัยเรื่องนี้จะเน้นหน้าที่ในด้านที่เป็น ข่าวสารเป็นหลัก โดยเฉพาะข่าวสารทางการเมือง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศและเป็นปัจจัยที่จำเป็นของการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง เพราะข่าวสารทางการเมืองจะช่วยให้ระบบการเมืองอื่น ๆ ทำหน้าที่ของตนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น²⁰

ทั้งนี้เนื่องจากการที่ประชาชนได้รับความรู้ข่าวสารในทางการเมือง จะทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น เป็นผลให้เกิดความเข้าใจในทางการเมืองติดตามมา²¹ ได้เสนอแนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนดังกล่าว จะทำให้รัฐบาลได้รับรู้ถึงสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ทำให้รัฐบาลสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างถูกต้อง ตรงจุดมากยิ่งขึ้น

3. ช่องทางสำหรับส่งสารหรือสื่อ (Channel)

เป็นสิ่งที่จะนำสารจากผู้ส่งสาร ไปยังผู้รับบางครั้งอาจเรียกว่า “ผู้นำส่งสาร” ก็ได้ในการศึกษาเกี่ยวกับสื่อ โดยทั่วไปมักแบ่งสื่อออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 สื่อบุคคล ได้แก่ สื่อแบบมีส่วนร่วมใหญ่จะติดต่อกันโดยการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการเป็นการสื่อสารแบบตัวต่อตัวและผู้ส่งสารกับผู้รับสารมักจะมีความรู้จัก ชอบพอกันเคยกัน เป็นการส่วนตัวการสื่อสารลักษณะนี้จึงเป็นการสื่อสารแบบสองทางผู้รับสามารถที่จะตอบรับหรือมีปฏิริยาโต้ตอบต่อข่าวสารนั้น ผู้ส่งข่าวสารสามารถมองเห็นได้และผู้รับสามารถถามสิ่งที่ยังไม่

¹⁹Schramm, The process and effects of mass communication., อ้างใน มยุรี ถนอมสุข (ผศ. ดร.), “รายงานการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์”, อ้างแล้ว, หน้า 15.

²⁰A lmond, G.A. and Powell, Bingham G, JR., อ้างใน มยุรี ถนอมสุข (ผศ. ดร.), “รายงานการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์”, อ้างแล้ว, หน้า 15.

²¹พฤษิตาณ ชุมพล, ระบบการเมือง : ความรู้เบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535), หน้า 194-197.

เข้าใจจากผู้ส่งได้ การสื่อสารแบบนี้ระบบมิได้มีอิทธิพลโดยตรงต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของปัจเจกบุคคล หากแต่จะมีอิทธิพลได้โดยทางอ้อม คือผ่านตัวกลางอีกทีหนึ่ง ตัวกลางนี้คือ “ผู้นำความคิดเห็น” บรรดาผู้นำความคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นและตื่นตัวทางการเมืองสูงรับฟังข่าวสารทางการเมืองที่ได้รับมา ส่งผ่านไปยังบุคคลอื่น ๆ ในสังคม อาจจะโดยการตีความหรือสอดแทรกความคิดเห็นของคนลงไปด้วย ซึ่งอาจจะทำให้ข้อมูลที่ส่งต่อไปยังผู้อื่น บิดเบือนไปจากความเป็นจริงได้

3.2 สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อชนิดนี้นับว่าเป็นสื่อที่มีความสำคัญมาก แต่มีจุดอ่อนคือ ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจในเนื้อหาของสารแล้ว จะไม่สามารถซักถามได้เนื่องจากเป็นการสื่อสารแบบทางเดียว แต่การสื่อสารในลักษณะนี้มีข้อดีคือ สามารถส่งข่าวสารข้อมูลให้แก่ผู้รับได้เป็นจำนวนมาก ๆ และช่วยลดการบิดเบือนข่าวสารข้อมูลโดยการพูดปากต่อปากได้ดีนอกจากนี้ยังสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง จนเป็นเหตุให้ผู้นำทางการเมืองส่วนใหญ่ถือโอกาสใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการที่จะกระตุ้น เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตามที่ตนต้องการ หรือไม่ก็อาจครอบงำสื่อมวลชน เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนให้เป็นไปตามที่ตนต้องการ²²

(1) สื่อโทรทัศน์

เป็นระบบโทรคมนาคมสำหรับการกระจายและรับภาพเคลื่อนไหวและเสียงระยะไกล คำนี้ยังหมายถึงรายการโทรทัศน์ และการแพร่ภาพอีกด้วย คำว่าโทรทัศน์ในภาษาไทย มีที่มาจากคำในภาษาอังกฤษ คือ Television ซึ่งเป็นคำผสมจากคำกรีก Tele- (ระยะไกล — โทร-) และ -Vision ที่มาจากภาษาละติน Visio (การมองเห็น—ทัศน์) มักเรียกย่อเป็น TV (ทีวี)

เครื่องรับโทรทัศน์ขาว-ดำเครื่องแรกของโลก สร้างขึ้นในปีพ.ศ. 2468 โดยเป็นผลงานการประดิษฐ์ของจอห์น ลอว์กีย์ เมริคชาวสกอตแลนด์

ประเทศไทยเริ่มมีการแพร่ภาพโทรทัศน์เมื่อ 3 มีนาคม พ.ศ. 2491 โดยบริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด แพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวี ช่อง 4 ผ่านระบบโทรทัศน์ขาวดำจากวังบางขุนพรหม (ปัจจุบันเป็นโมเดิร์นไนน์ ทีวี) ต่อมา มีการพัฒนาเป็นระบบโทรทัศน์สี สถานีโทรทัศน์สีแห่งแรกของไทยคือ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เริ่มแพร่ภาพครั้งแรกเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2510 สำหรับ สถานีโทรทัศน์แห่งชาติ คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ / เอ็นบีที) เริ่มแพร่ภาพครั้งแรกเมื่อวันที่ 11

²²Schramm, The process and effects of mass communication., อ้างใน มยุรี ถนอมสุข (พศ. คร.), “รายงานการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์”, อ้างแล้ว, หน้า 16.

กรกฎาคม พ.ศ. 2531 สำหรับ สถานีโทรทัศน์สาธารณะ คือ สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส เริ่มแพร่ภาพครั้งแรกเมื่อ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2551 และในอนาคตตั้งเป้าว่าจะมีแผนการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์แบบโทรทัศน์เสรีเพิ่มขึ้น อีก 3 ช่องดังต่อไปนี้

1. สถานีโทรทัศน์ไทยสยามทีวี เริ่มแพร่ภาพครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2555 (ภายใต้การกำกับดูแลของกรมประชาสัมพันธ์)

2. สถานีโทรทัศน์เจเคเอส เริ่มแพร่ภาพครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2556 (สถานีโทรทัศน์เสรี)

3. สถานีโทรทัศน์อีทีทีวี เริ่มแพร่ภาพครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2557 (สถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษา)

การส่งโทรทัศน์ในระบบ VHF และ UHF ในประเทศไทย

1. สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 - VHF Band-1 ช่อง 3 (ปัจจุบันออกอากาศในระบบ UHF Band-4 ช่อง 32 และระบบ Band-5 ช่อง 60)

2. สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก - VHF Band-1 ช่อง 5 (ในอนาคตเพิ่มช่องทาง คือการออกอากาศระบบ UHF Band-5 ช่อง 55 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556)

3. สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 - VHF Band-3 ช่อง 7

4. สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี - VHF Band-3 ช่อง 9 (ในอนาคตเพิ่มช่องทาง คือการออกอากาศระบบ UHF Band-5 ช่อง 58 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555)

5. สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย - VHF Band-3 ช่อง 11 (ปัจจุบันยังมีสถานีโทรทัศน์เครือข่าย ส่วนภูมิภาคออกอากาศองได้ด้วย)

6. สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส - UHF Band-4 ช่อง 29 (รับช่วงในการส่งสัญญาณต่อจากไอทีวีและทีไอทีวี) คลื่นความถี่ที่ถูกส่งในประเทศไทย

1. VHF มีจำนวน 11 ช่อง คือ ช่อง 2-12 (โดยแบ่งกัน 2 ลักษณะ คือความถี่ต่ำ คือ ช่อง 2-4 และ ความถี่สูง คือ ช่อง 5-12)

2. UHF มีจำนวน 40 ช่อง คือ ช่อง 21-60²³

สื่อโทรทัศน์ หมายถึง รายการที่เกี่ยวกับข่าวสารทางการเมือง ที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์ ซึ่งผลิตโดยภาครัฐและภาคเอกชน

²³ สื่อโทรทัศน์,

(2) สื่อนั่งสื่อพิมพ์

คือสิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าวการเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศมีกำหนดการออกที่แน่นอนตายตัว โดยส่วนใหญ่จะออกเป็นรายวัน นอกจากนี้แล้วยังมีหนังสือพิมพ์รายตามวัน รายสัปดาห์ รายปักษ์ และรายเดือน หนังสือพิมพ์มักจะพิมพ์ลงในกระดาษสำหรับพิมพ์หนังสือพิมพ์โดยเฉพาะ ซึ่งมีราคาถูกเมื่อหาหลักของหนังสือพิมพ์คือข่าวสารบ้านเมืองและเหตุการณ์ปัจจุบัน ในด้านต่าง ๆ อาทิ ข่าวการเมือง ข่าวอาชญากรรม ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวกีฬาและข่าวบันเทิงมีการใช้รูปภาพประกอบเนื้อหาทำให้เนื้อหาดึงดูดมากขึ้น นอกจากนี้แล้วอาจมีส่วนต่างๆ เพิ่มเติมเป็นพิเศษ เช่น พยากรณ์อากาศและ การ์ตูน ซึ่งโดยทั่วไปเป็นการ์ตูนล้อเลียนการเมือง วิวัฒนาการของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยเริ่มตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 โดยมีกลุ่มมิชชันนารีชาวอเมริกันเป็นเจ้าของและบรรณาธิการ ซึ่งหมอบรัดเลย์ได้ออกหนังสือพิมพ์ข่าวรายปักษ์ฉบับแรกในประเทศไทย ชื่อ หนังสือจดหมายเหตุ (บางกอกกรีคอดเคอ - อังกฤษ: The Bangkok Recorder) พิมพ์ด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่มีอายุได้ไม่ถึง 2 ปี ก็ต้องปิดกิจการลง

หลังจากนั้น ก็มีหนังสือพิมพ์ออกมามากหลายฉบับ ทั้งรายสัปดาห์ รายปักษ์ และรายปี อาทิ บางกอกคาเลนดาร์ ต่อมาพัฒนาเป็นหนังสือพิมพ์รายวัน เช่น บางกอก เดลี่ แอดเวอไทเซอร์ (อังกฤษ: Bangkok Daily Advertiser) และ สยามเดลี่ แอดเวอไทเซอร์ (อังกฤษ: Siam Daily Advertiser)

ต่อมาสมัยรัชกาลที่ 4 ทรงเป็นผู้จัดทำ หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ชื่อราชกิจจานุเบกษาเพื่อชี้แจงข่าวคลาดเคลื่อน ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ของหมอบรัดเลย์ และเพื่อแจ้งข่าวการบริหารพระราชภารกิจทางการเมือง

ในสมัยรัชกาลที่ 5 เริ่มมีหนังสือพิมพ์ภาษาไทยฉบับแรก ที่เผยแพร่สู่ประชาชน ชื่อ คุรุ โฉมวาท และมีหนังสือพิมพ์ที่ขอลงจำหน่ายสูงมาก จนกระทั่งต้องมีระบบจัดส่งหนังสือ ซึ่งกลายเป็นจุดเริ่มต้นของกิจการไปรษณีย์ไทยคือ ข่าวยุทธการ (อังกฤษ: Court- ก๊อต) ในยุคนี้ วงการหนังสือพิมพ์ตื่นตัวมาก โดยมีการออกหนังสือพิมพ์ถึง 59 ฉบับ

สมัยรัชกาลที่ 6 กิจการหนังสือพิมพ์ก้าวหน้ามาก หนังสือพิมพ์สามารถวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลและเสนอแนะความคิดเห็นได้อย่างเสรีในเรื่องการบริหารประเทศด้านต่าง ๆ มีทั้งหนังสือพิมพ์ภาษาไทยเช่น จีนโน สยามวารศัพท์ กรุงเทพเดลิเมล์ หนังสือพิมพ์ไทย ฯลฯ หรือหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเช่น The Bangkok Times ต่อเนื่องมาถึงรัชกาลที่ 7 มีหนังสือพิมพ์ 55 ฉบับ โดยฉบับที่มีชื่อเสียงและน่าเชื่อถือที่สุดคือ ประชาชาติรายวัน ซึ่งมีอิทธิพลต่อผู้อ่านอย่างสูง โดยเฉพาะปัญญาชน ที่ตื่นตัวทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

สมัยรัชกาลที่ 8 ต่อเนื่องถึงรัชกาลปัจจุบัน หนังสือพิมพ์เริ่มถูกควบคุมโดยรัฐบาลและเมื่อปี พ.ศ. 2501 เกิดรัฐประหาร นำโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ หนังสือพิมพ์ตกไปอยู่ภายใต้การควบคุมของประกาศคณะปฏิวัติ ในยุคนี้มีหนังสือพิมพ์ 31 ฉบับ เช่น เกียรติศักดิ์ (2495-2513), เดลินิวส์ (2507-ปัจจุบัน), เดลิเมล์ (2493-2501), ไท ยรัฐ (2492-ปัจจุบัน), เสียงอ่างทอง (2500-2507), ไท ยเคลี่ (2512-), แนวนหน้า (2495-

2506), ประชาธิปไตย (2502-), พิมพ์ไทย(2489-ปัจจุบัน), สยามนิกร (2481-2512), สารเสรี (2497-2508), สยามรัฐ(2493-ปัจจุบัน), อาณาจักรไทย (2501-2504) เป็นต้น²⁴

คือหนังสือพิมพ์ หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวสารทางการเมือง และผลิตโดยภาครัฐและภาคเอกชน

(3) สื่อนิตยสาร (Magazine)

คือสิ่งพิมพ์รายคาบที่ออกเป็นประจำสำหรับผู้อ่านทั่วไป มีเนื้อหาหลากหลายมุ่งทั้งให้ความรู้และความบันเทิง ความรู้มักเป็นไปในลักษณะที่ให้ความรอบรู้ มีการหารายได้จากการโฆษณาและวางขายทั่วไป ผู้อ่านสามารถบอกรับเป็นสมาชิกได้

คำว่า นิตยสาร มาจากรากศัพท์ คือ นิตย (สม่ำเสมอ) และสาร (เนื้อหา) คำว่า "นิตยสาร" โดยทั่วไปอาจมีความหมายคาบเกี่ยวกับคำว่า วารสาร ซึ่งออกตามกำหนดเวลาที่แน่นอนเช่นกัน แต่ในทางบรรณารักษศาสตร์ ปัจจุบัน เมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้มีนิตยสารในอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีชื่อสิ่งพิมพ์ แต่ก็ยังเรียกกันว่า "นิตยสาร"

องค์ประกอบของนิตยสารอาจมีความแตกต่างกันได้เป็นอย่างมาก องค์ประกอบหลัก เช่น วาระการออก รูปแบบ เป้าหมายกลุ่มผู้อ่านมีความผันแปรหาความตายตัวไม่ได้ นิตยสารบางฉบับจะเจาะเรื่องที่น่าสนใจเฉพาะ เช่น เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง ยานพาหนะ งานอดิเรก หรือการเมือง รวมทั้งแนวศิลปะ บันเทิง แฟชั่น รถยนต์ ทองเที่ยว ระยะเวลาออกก็มีตั้งแต่รายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน รายสองเดือน ราย 3 เดือน (quarterly) ราย 6 เดือน ไปจนถึงรายปี ปกตินิตยสารจะมีวันที่ปรากฏบนปกซึ่งมักล่าจากวันที่วางตลาด นิตยสารเกือบทั้งหมดจะวางจำหน่ายตามร้านและแผงขายหนังสือทั่วประเทศผู้อ่านรับเป็นสมาชิกจะได้รับนิตยสารทางไปรษณีย์

นิตยสารส่วนใหญ่ตีพิมพ์ในจำนวนที่มากและพยายามทำให้ต้นทุนการพิมพ์ต่ำเพื่อให้มีราคาขายต่ำ นิตยสารบางประเภทที่มีต้นทุนการพิมพ์สูงมักอาศัยการลงโฆษณามาช่วยลดราคาขายให้ต่ำลง

นิตยสารทุกเล่ม จะต้องขออนุญาตจัดพิมพ์จากทางราชการ และได้รับหมายเลขสากลประจำนิตยสาร เรียกว่า ISSN (International Standard Serial Number) ซึ่งนิตยสารจะตีพิมพ์ไว้ในส่วนที่เห็นชัดของเล่ม เช่น ปกหน้า สารบัญ สันปก หรือปกหลัง²⁵

²⁴ คือหนังสือพิมพ์,

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%9E%E0%B8%B4%E0%B8%A1%E0%B8%9E%E0%B9%8C>.

²⁵ คือ นิตยสาร,

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%95%E0%B8%A2%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A3>.

สื่อวิทยุสารพัดประเภทเกี่ยวกับการเมือง หมายถึง นิตยสารที่เสนอข่าวเกี่ยวกับการเมืองเป็น นิตยสารรายสัปดาห์เช่น มติชนสุดสัปดาห์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ เนชั่นสุดสัปดาห์ เป็นต้น

(4) สื่อเครื่องรับวิทยุ

เป็นเครื่องมือสื่อสารทางเคีวชนิกหนึ่ง ทำหน้าที่รับและเลือกคลื่นวิทยุจากสายอากาศแล้วนำไปสู่ ภาควชยต่อไป โดยมีช่วงความถี่ของคลื่นที่กว้างแล้วแต่ประเภทของการใช้งาน

โดยทั่วไปคำว่า "เครื่องวิทยุ" มักจะใช้เรียกเครื่องรับสัญญาณความถี่กระจายเสียงเพื่อส่งข่าวสาร และ ความบันเทิง โดยมีย่านความถี่หลักๆ คือ คลื่นสั้น คลื่นกลาง และคลื่นยาวในประเทศไทยยุคแรกประมาณปี พ.ศ. 2470 ได้ติดตั้งเครื่องส่งวิทยุระบบ AM ขนาด 200 วัตต์ ณ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข โดยการควบคุมของช่างวิทยุ กรมไปรษณีย์โทรเลข นับเป็นครั้งแรกที่มีเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงออกอากาศเครื่องรับวิทยุ ในยุคนั้นเป็น ชนิดแรม มีเสียงเบาและต้องใช้หูฟัง ต่อมาเปลี่ยนเป็นเครื่องรับชนิดหลอดสุญญากาศมีความดังมากขึ้น เช่น เครื่องรับชนิด 4 หลอด ถึง 8 หลอด

ประมาณปี พ.ศ. 2500 เป็นยุคเครื่องรับวิทยุทรานซิสเตอร์ แต่ระยะแรกๆ ยังมีขนาดใหญ่และต่อมามี การพัฒนาอุปกรณ์และวงจรให้มีขนาดเล็กลงตามลำดับจนสามารถนำไปในสถานที่ต่างๆ ได้ ทำให้กิจการวิทยุเป็น ที่ยอมรับของประชาชนและมีสถานีตั้งเกิดขึ้นมากมาย และมีการส่งทั้งระบบ AM และ FM เช่นในปัจจุบัน สถานี วิทยุออนไลน์ คือ การให้บริการ Streaming Audio หรือการแพร่กระจายสัญญาณเสียงผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดย สามารถจัดผังรายการได้เองตามที่ต้องการ เพื่อตั้งสถานีวิทยุกระจายการออนไลน์สด ทั้งพูดคุยและเปิดเพลง รูปแบบ ติเกี่ยวกับการจัดการของสถานีวิทยุปกติ²⁶

สื่อวิทยุ หมายถึง รายการข่าวสารการเมืองที่นำเสนอทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ซึ่งทำการ ผลิตโดยรัฐบาลและเอกชน

(5) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic media)

หมายถึง สื่อที่บันทึกสารสนเทศด้วย วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อาจอยู่ในรูปของ สื่อบันทึก ข้อมูลประเภทสารแม่เหล็ก เช่น แผ่นจานแม่เหล็กชนิดอ่อน (floppy disk) และสื่อประเภทจานแสง (optical disk) บันทึกอักขระแบบดิจิทัลไม่สามารถอ่านได้ด้วยตาเปล่า ต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ บันทึกและอ่านข้อมูล

เป็นสื่อการเรียนการสอนที่เกิดจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โทรคมนาคม การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอนจะออกมาใน ลักษณะของสื่อประสม

²⁶ สื่อวิทยุ,

หรือมัลติมีเดีย (Multimedia) แสดงผลออกมาหลายรูปแบบตามที่โปรแกรมไว้ เช่น มีเสียง เป็นภาพเคลื่อนไหว สามารถให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ปัจจุบัน

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บ เป็นสื่อที่พัฒนาด้วยโปรแกรมประเภท Authoring เช่น Toolbook, Director และ Authorware นำมาใช้บนเว็บโดยผ่านกระบวนการบีบอัดหรือการกระจายให้เป็นแฟ้มขนาดเล็กหลาย แฟ้ม

2. สไลด์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อที่พัฒนาด้วยโปรแกรมบนวินโดว และให้เรียกดูผ่านเว็บ หรือแปลงเป็นแฟ้มที่ดูได้บนเว็บ นิยมใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint ในการพัฒนาสื่อลักษณะนี้

3. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็น สื่อที่มีรูปเล่มและองค์ประกอบของเล่มหนังสือครบถ้วน เป็นสื่อที่นิยมจัดทำให้อยู่ในรูปของแฟ้มในสกุล pdf และใช้โปรแกรม Acrobat Reader ของ Adobe ในการอ่าน

4. แผ่นใสอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการจัดทำสื่อที่อยู่ในรูปแผ่นใส หรือเอกสารประกอบการสอนอื่น ๆ ให้เป็นแฟ้มที่อยู่ในสกุล pdf โดยการสแกนหรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบแฟ้มเอกสาร

5. เอกสารคำสอนอิเล็กทรอนิกส์ (Lecture Note) อาจจัดทำให้อยู่ในรูปเอกสารในสกุล doc หรือ pdf หรือ html และเรียกดูด้วยโปรแกรมที่ใช้เรียกดูแฟ้มสกุลนั้น ๆ

6. เทปเสียงคำสอนดิจิทัล จัดทำโดยใช้เทคโนโลยี RealAudio เพื่อให้เรียกฟังเสียงในลักษณะรับฟังได้ในทันทีไม่ต้องเสียเวลาในการรอการถ่ายโอนแฟ้มนาน

7. วิดีโอเทปดิจิทัล จัดทำโดยใช้เทคโนโลยี RealVideo เพื่อให้เรียกภาพวิดีโอในลักษณะรับชมได้ทันที ไม่ต้องเสียเวลาในการรอการถ่ายโอนแฟ้มนาน

8. เอกสารไฮเปอร์เท็กซ์และไฮเปอร์มีเดีย เป็นสื่อที่จัดทำโดยใช้ภาษา HTML หรือโปรแกรมช่วยสร้างเว็บเพจ ทั้งที่จัดทำเองและผู้อื่นจัดทำ แล้วเชื่อมโยงไปยังแหล่งนั้นแหล่งรวม โหมดเพรชายวิชาในเว็บแหล่งหนึ่งที่รวบรวม โหมดเพรชายวิชาจากที่ต่างๆ ทั่วโลก คือ World Lecture Hall

9. วารสารและนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อที่มีองค์กรจัดทำและเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต มีทั้งที่ต้องสมัครเป็นสมาชิก และให้บริการเป็นสาธารณะ²⁷

²⁷ สื่ออิเล็กทรอนิกส์,

<http://umapon29.wordpress.com/2012/02/14/%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B9%87%E0%B8%81%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%81%E0%B8%AA%E0%B9%8C/>.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การเข้าใช้เว็บไซต์ทุกประเภทที่ผลิต โดยรัฐบาลและเอกชน การนำเสนอข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น หนังสือพิมพ์ออนไลน์ การสืบค้นฐานข้อมูลกฤตภาพออนไลน์ โดยการสืบค้นผ่านจอมอนิเตอร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์

4. ผู้รับสาร (Receiver) หมายถึง ผู้ที่รับข่าวสารจากแหล่งสาร เป็นจุดหมายปลายทางที่ส่งสารไปถึงผู้รับสารอาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มบุคคลก็ได้บทบาทของผู้รับสารมีอยู่ด้วยกันสามประการคือ รับสาร ถอดรหัสสารเพื่อให้ความหมาย และโต้ตอบต่อความหมาย บทบาททั้งสามนี้อาจทำโดยบุคคลเพียงคนเดียวหรือหลายคนก็ได้

ในการศึกษาเรื่องการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองสามารถนำแนวความคิด เรื่องการใช้และความพึงพอใจที่ผู้รับสารมีต่อสื่อมวลชน (Uses และ Gratifications Model) เพื่อเป็นดัชนีชี้ถึงการเปิดรับข่าวสารตามความพอใจของผู้รับสาร โดยแนวความคิดนี้เน้นที่ผู้รับสารว่ามีกระบวนการอย่างไรในการเปิดรับสื่อหนึ่งๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างสรรค์ความพอใจให้กับตนเองโดยอาศัยสื่อ ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนี้จะแตกต่างกันไปตามสภาพภูมิหลังด้านตัวแปรทางประชากรศาสตร์จิตวิทยาและประสบการณ์ส่วนบุคคลของผู้รับสาร²⁸

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ความหมายการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง หมายถึง การแปลความหมาย หรือการตีความหมายข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง ซึ่งต้องใช้บริบททางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย สังคม วัฒนธรรมทางการเมือง เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการแปลความหมายของข่าวสารทางการเมืองด้วย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการทราบข้อมูลแลความเคลื่อนไหวทางการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ภายใต้ระบบและสังคมทางการเมืองการปกครอง

2.3.5 ลักษณะทางประชากรของผู้รับข่าวสาร

ประมะ สตะเวทิน กล่าวว่า “ลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร ที่มีผลต่อการเปิดรับสาร คือ

1) อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรมกล่าวคือ คนที่อายุน้อยจะมีความคิดเสรีนิยม ชี้ถึงอุดมการณ์ ใจร้อน มองโลกในแง่ดี สนใจเรื่องการศึกษา ความยุติธรรม ความเสมอภาคในสังคม ส่วนคนที่มีอายุมากจะมีความคิดอนุรักษนิยมมากกว่า ชี้ถึงการปฏิบัติมากกว่ามีความระมัดระวังมองโลกในแง่ร้ายสาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะคนที่มีอายุมีประสบการณ์ในชีวิตมากกว่า

²⁸มยุรี ธนอมสุข (ผศ. คร.), รายงานการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนิสิตภาศึกษา พลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์, อ่างแก้ว, หน้า 16.

2) เพศ ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคน 2 เพศ ไว้แตกต่างกัน ผู้หญิงมีจิตใจอ่อนไหว เจ้าอารมณ์ อ่อน โยนผ่อนตามเป็นแม่บ้านการเรือน ถูกชักจูงได้ง่าย หยั่งถึงจิตใจคนได้มากกว่าผู้ชาย และสามารถคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้มากกว่าผู้ชาย มักโทษตัวเองเมื่อเกิดความผิดพลาด ส่วนผู้ชายใช้เหตุผลและจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิง มักโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่น ๆ เมื่อเกิดความผิดพลาด²⁹

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ลักษณะทางประชากรของผู้รับข่าวสาร คือ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารทางการเมืองของประชากร ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดลักษณะทางประชากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษาและคณะที่ศึกษา

2.3.6 ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่เกิดในประเทศ

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว กล่าวว่า “ประชาชนที่มีความพร้อมสำหรับระบบประชาธิปไตยแบบนี้จะต้องเป็นพลเมืองที่มีความรู้ในข่าวสารมีความเข้าใจทางการเมืองพอสมควร สิ่งที่มีความสำคัญต่อบทบาทของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยก็คือ ข่าวสารข้อมูล (Information) ประเทศที่จะสามารถเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงนั้นจะต้องเป็นประเทศที่ประชาชน รู้ถึงความเคลื่อนไหวและเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศของตน ในเชิงเปรียบเทียบความรู้ข่าวสารทางการเมืองของคนไทยและคนอเมริกันว่า “คนไทยเรามีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองไม่น้อยไปกว่าคนอเมริกันทีเดียว”³⁰

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า จากแนวคิดการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข่าวก็คือการรายงานตามเหตุการณ์ ข้อเท็จจริง ทันต่อเวลา เนื้อหาต้องช่วยลดความไม่แน่ใจ สำหรับ ข่าวสารทางการเมืองคือการเสนอข่าวความเคลื่อนไหวทางการเมือง พรรคการเมือง การบริหารงานของรัฐบาล ข่าวยังสะท้อนให้เห็นสภาพการเมืองการปกครองของประเทศในทุกยุคทุกสมัย และรัฐบาลต้องเผยแพร่ข่าวสารทางการเมือง โดยสื่อมวลชนทำหน้าที่ถ่ายทอดข่าวสารกลับไปกลับมา ระหว่างผู้ปกครองกับผู้ถูกปกครอง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวจะมีลักษณะนิสัยส่วนบุคคลซึ่งรวมถึงความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ และมีส่วนกระตุ้นพฤติกรรมคือทัศนคติ และสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางการรับข่าวสารทางการเมือง และนำแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

²⁹ ประมะ สตะเวทิน, หลักนิเทศศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2533), หน้า 112-118.

³⁰ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, ข่าวสารทางการเมืองของคนไทย, อ้างแล้ว, หน้า 56.

ข่าวสารทางการเมืองมาปรับเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยในเรื่อง พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ในด้านปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ตามกรอบแนวคิดและการสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยต่อไป

2.4 การเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

ปัจจุบันนี้การเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยถือได้ว่าเป็นความจำเป็นสำหรับนักศึกษา ถือได้ว่าเป็นการฝึกประสบการณ์ การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันและถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติงานจริง ๆ เพื่อที่จะได้รับประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคตได้

2.4.1 ความหมาย

ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่า “กิจกรรมคือการที่ผู้เรียนปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้”³¹

สุกรี เหมทันต์ กล่าวว่า “กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการพัฒนาศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปด้วยความสมัครใจของนักศึกษาและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนวิชาใดวิชาหนึ่ง กิจกรรมที่มีจุดหมายในการพัฒนานักศึกษานั้น จึงหมายความว่ารวมทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นหรือมหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาและส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเองโดยกรณีพิเศษและดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมนั้น ๆ เพื่อให้นักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย”³²

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมใจกันปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งนอกจากกิจกรรมในชั้นเรียนแล้ว เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะตนเองและหาประสบการณ์ในการทำงานให้รู้วิธีการวางแผน การทำงานเป็นระบบ รู้จักการทำงานเป็นทีม

2.4.2 ประเภทของกิจกรรม

กิจกรรมในสถาบันอุดมศึกษาสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

- 1) กิจกรรมนักศึกษาในระบบ หมายถึง กิจกรรมที่เป็นไปตามแผนงาน โครงการทบทวน มีกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับการทำกิจกรรมหรือการใช้จ่ายงบประมาณและอื่น ๆ ควบคุมกำกับให้อยู่ในระบบเป็นส่วนใหญ่
- 2) กิจกรรมนศึกษานอกระบบ หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการ โดยผลการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ควบคุมไปไม่ถึงและไม่มีสภาพใด ๆ บังคับเว้นแต่กฎหมายบ้านเมือง อาทิเช่น การเคลื่อนไหวทางการเมือง ของ

³¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, อ้างแล้ว, หน้า 126.

³²สุกรี เหมทันต์, คู่มือกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, (สงขลา: กองกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 2549), หน้า 1.

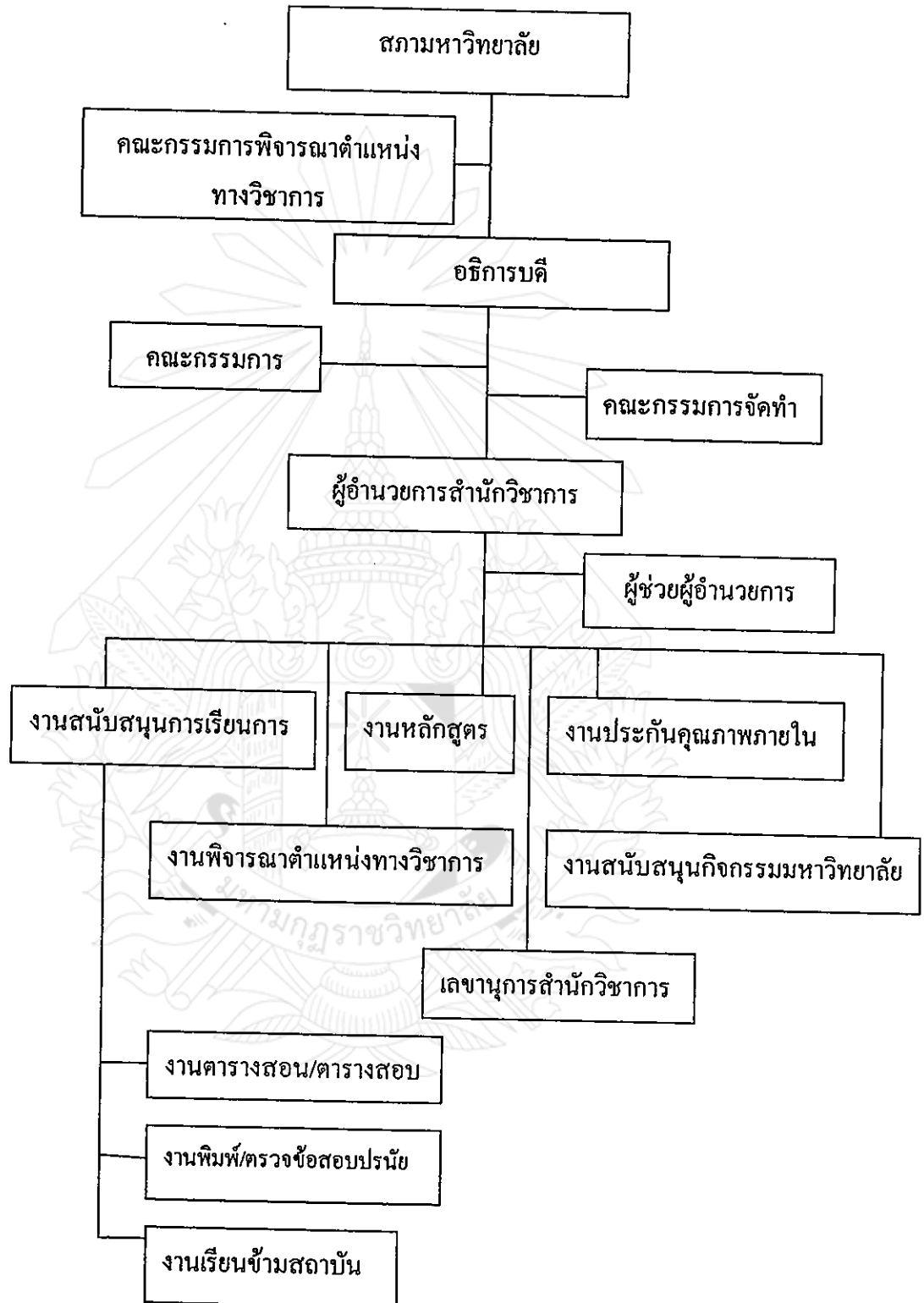
สหพันธ์นิสิตนักศึกษาหลายสถาบัน และองค์การนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย การต้อนรับน้องใหม่ด้วยวิธีการทารุณ การหารายได้เข้าชมรม เป็นต้น³³

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมทางด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ ด้านปัญญา ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านร่างกาย และจิตใจ ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน โดยเน้นการตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา และกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เพิ่มทักษะต่าง ๆ เช่น การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น ฝึกความรับผิดชอบ ฝึกให้รู้จักบทบาทการเป็นผู้นำและการเป็นผู้ตามที่ดี และสามารถเข้าอยู่ในสังคมได้อย่างถูกต้อง โดยทักษะต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักศึกษาจบมาเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์และเป็นประชาชนที่มีคุณภาพในสังคมมากขึ้น

³³งานกิจกรรมนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสุโขทัย, คู่มือกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัย, (เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยสุโขทัย, 2545), หน้า 13.

2.5 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงโครงสร้างการบริหารงาน มหาวิทยาลัยสยาม

2.5.1 ประวัติและความเป็นมาของมหาวิทยาลัยสยาม

มหาวิทยาลัยสยาม เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน 1 ใน 5 แห่งแรกของประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2508 ท่านผู้ก่อตั้ง ดร. ณรงค์ มงคลวนิช ได้มีดำริให้เปิดสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น และได้รับการสถาปนาอย่างเป็นทางการ ภายใต้ชื่อ “วิทยาลัยเทคนิคสยาม” ในปี พ.ศ. 2516 ต่อมาในปี พ.ศ. 2529 ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย ปรับสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยภายใต้ชื่อ “มหาวิทยาลัยสยาม” โดยปัจจุบัน มหาวิทยาลัยสยามเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะสถาบันให้จัดการเรียนการสอนได้ในทุกระดับ คือ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ภายใต้สังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยสยามได้จัดการศึกษาในหลักสูตรต่างๆ ทั้งสิ้น 49 หลักสูตร โดยแบ่งออกเป็น 10 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และบัณฑิตวิทยาลัย ได้ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้วกว่า 69,081 คน

วัตถุประสงค์ในการสถาปนาสถาบันแห่งนี้คือ สนองความต้องการของชาติในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อผลิตทรัพยากรบุคคล ที่เพียบพร้อมด้วยความเป็นเลิศทางวิชาการ มีทักษะขั้นสูงในการประกอบอาชีพ และก่อปรด้วยจริยธรรม สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย คือ “ปัญญา นรานํ รตนํ” ซึ่งมีความหมายว่า “ปัญญาเป็นรัตนะของนรชน”

2.5.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยสยาม พ.ศ.2554-2558

ปรัชญา

“ปัญญา นรานํ รตนํ” ซึ่งหมายความว่า “ปัญญาเป็นรัตนะของนรชน”

ปณิธาน

มหาวิทยาลัยสยามมุ่งมั่นจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นผู้ใช้ปัญญาในการดำรงชีวิต มีความพร้อมเข้าสู่โลกของการทำงานในบริบทของ โลกาภิวัตน์

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยสยามเป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศและ ภูมิภาค โดยมุ่งเน้นความเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและพานิชยกรรม ตลอดจนความเป็นนานาชาติ

พันธกิจ

มหาวิทยาลัยสยาม เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาโดยเน้นนวัตกรรม เทคโนโลยี และความร่วมมือกับองค์กรผู้ใช้บัณฑิต เพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ มีทัศนคติ และสมรรถนะในการประกอบวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกแห่งการทำงานในบริบท

ของโลกาภิวัตน์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความเข้าใจและยอมรับ สามารถพัฒนางานที่รับผิดชอบในบริบทของความหลากหลายของวัฒนธรรม มีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในการดำเนินการดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมการวิจัย การบริการทางวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยประสานความร่วมมือกับเครือข่ายและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด

วัตถุประสงค์

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยเน้นความร่วมมือกับองค์กรผู้ใช้บัณฑิตและเครือข่ายทางสังคมเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่โลกการทำงานในบริบทของโลกาภิวัตน์
2. หล่อหลอมบัณฑิตให้มีความเป็นผู้นำ ความเป็นผู้ประกอบการ และเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม
3. สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง
4. เผยแพร่และให้บริการวิชาการแก่ชุมชน พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งจัดกิจกรรมและให้ความร่วมมือกับสถานประกอบการ หน่วยงานต่างๆตามความเหมาะสม
5. ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งยอมรับในความหลากหลายของวัฒนธรรม

2.5.3 ประวัติและความเป็นมาของคณะนิติศาสตร์

ปณิธาน

มุ่งมั่นพัฒนาบัณฑิตทางนิติศาสตร์ที่เพียบพร้อมด้วยความรู้ในทางวิชาการและ วิชาชีพ และยึดมั่นในจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายที่มีความรับผิดชอบ

วิสัยทัศน์สร้าง

นักกฎหมายที่มีคุณธรรม จริยธรรม และความรู้ที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี รวมถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ โดยสามารถนำคุณความดี และความรู้ที่ได้สั่งสมไว้ไปสร้างสรรค์สังคมที่ดี บนพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน และเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ประชาชน ประเทศชาติ และสังคมทุกหมู่เหล่าที่เข้าไปเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ

พันธกิจผลิต

บัณฑิตและวิจัยโดยพัฒนาองค์ความรู้ทางนิติศาสตร์และศึกษาวิจัย รวมทั้งให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม โดยมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ มุ่งถ่ายทอดความรู้ทางนิติศาสตร์โดยอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้นักศึกษามีความเป็นนักนิติศาสตร์ที่สามารถนำความรู้ทางทฤษฎี และปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพได้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพพร้อมทั้งหล่อหลอมคุณธรรมและจริยธรรมแก่

นักศึกษา เพื่อให้มีจิตสำนึกที่รับผิดชอบต่อสังคมรวมทั้งจะส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่ง ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

2.5.4 ประวัติคณะนิเทศศาสตร์

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีการศึกษา 2532 โดยเปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี โดยใช้ชื่อหลักสูตรว่า นิเทศศาสตรบัณฑิต (นศ.บ.) และได้รับการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย เดิม) ในปีการศึกษา 2536 จนถึงปัจจุบัน คณะฯ ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทั้งความรู้และความ สามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนในสาขาวิชาที่สนใจ ซึ่งมี 4 สาขาวิชา ได้แก่

1. สาขาวิชาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์
2. สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์
3. สาขาวิชาการโฆษณา
4. สาขาวิชาสื่อดิจิทัล
5. สาขาวิชาวิทยุ-โทรทัศน์-ภาพยนตร์

คณะนิเทศศาสตร์ จัดให้มีการเรียนการสอนทั้งภาคปกติและภาคค่ำ โดยภาคปกติเปิดทำการสอนทั้ง 4 สาขาวิชา สำหรับภาคค่ำนั้น เปิดทำการสอนเฉพาะสาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ เท่านั้น และในปีการศึกษา 2540 เป็นต้นมา คณะนิเทศศาสตร์ได้เปิดรับนักศึกษากลางปี ในสาขาวิชาการโฆษณา (ภาคปกติ) ด้วย

ในปีการศึกษา 2545 คณะนิเทศศาสตร์ได้เข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาเป็นครั้งแรก โดยมีภาควิชาการประชาสัมพันธ์เป็นภาควิชา นำร่อง ในการเข้าร่วมโครงการฯ สำหรับ ด้านการเรียนการสอนนั้น คณะนิเทศศาสตร์จัดให้มีสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างทักษะทางวิชาการและวิชาชีพทางนิเทศศาสตร์ให้แก่ นักศึกษา อาทิ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตห้องปฏิบัติการทางวิทยุกระจายเสียง ห้องปฏิบัติการทางวิทยุโทรทัศน์ และห้องปฏิบัติการถ่ายภาพ เป็นต้น

ปัจจุบัน คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม มีคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 30 ท่าน และนักศึกษาทุกชั้นปีรวมกันไม่น้อยกว่า 1,900 คน บัณฑิตจากคณะนิเทศศาสตร์ สามารถประกอบอาชีพได้หลายแขนง เช่นนักข่าว ผู้สื่อข่าว บรรณาธิการ คอลัมนิสต์ นักประชาสัมพันธ์ นักสร้างสรรค์โฆษณา ครีเอทีฟ ผู้ประกาศข่าว นักจัดรายการวิทยุ พิธีกร ฯลฯ รวมทั้งยังได้รับการปลูกฝังให้มีพื้นฐานความรู้หลากหลายในลักษณะสหสาขาวิชา จึงมีศักยภาพเพียงพอในการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าในสาขาเดียวกันหรือสาขา

ปรัชญา

ปรัชญาของคณะนิเทศศาสตร์ คือ “สอนคนให้คิดเป็น ทำได้ มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพและสังคม รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยคุณธรรมความดีงาม” ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า “ปัญญาเป็นรัตนะของนรชน”

ปณิธาน

คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยสยาม มีความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตและองค์ความรู้ทางด้านการสื่อสารเพื่อนำไปใช้ในการสร้างสรรค์สังคมให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์ที่ดีที่สุดในฝั่งธนบุรี

เป้าหมาย

ร้อยละ 60 ของผู้ใช้บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม มีความพึงพอใจต่อคุณภาพของบัณฑิตที่มีความสามารถในการทำงาน ได้ทัดเทียมกับบัณฑิตนิเทศศาสตร์ที่จบจากมหาวิทยาลัยของรัฐ

พันธกิจ

การจัดให้มีการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ทางด้านนิเทศศาสตร์ควบคู่กับการมีคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อการดำรงชีวิต

การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ พร้อมเผยแพร่สู่สังคม

การให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาสังคม

การทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

“รู้จริงรอบด้านทางนิเทศศาสตร์” ซึ่งประกอบไปด้วย

1. มีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ อันได้แก่มีความสามารถในการแสดงออก ในการสื่อความหมายการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการบริหารจัดการและสามารถทำงานกลุ่มหรือทำงานเดี่ยวได้ รวมถึง มีความเข้าใจดนตรี กีฬา และศิลปะ
2. มีทักษะทางปัญญา มีการประยุกต์ความรู้ไปใช้อย่างมีระบบ คิดอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์และสังเคราะห์สถานการณ์ได้ รู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า คิดได้อย่างมีเหตุผล
3. มีทักษะทางความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คือ เป็นคนไม่เห็นแก่ตัว สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและคนอื่นได้ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม มีความตรงต่อเวลา
4. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และการวิเคราะห์ตัวเลข คือ การรู้จักการใช้อินเทอร์เน็ต และเครื่องมือสื่อสารในการประกอบวิชาชีพ และการดำรงชีวิต รวมถึงเข้าใจวิธีการทางสถิติ

5. มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต และอดทน รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม มีจรรยาบรรณวิชาชีพ มีวินัย ปฏิบัติตนตามระเบียบของสังคม

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ปรากฏว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำมาประกอบเป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้คือ

จันทิมา ทองเจริญ ได้ทำวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการสื่อสารกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง” พบว่า “นักศึกษาที่พูดคุยเรื่องการเมือง จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูง นักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูงและนักศึกษาที่เปิดรับ โทรทัศน์ทุกวัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง”³⁴

นันทพัชร ปานะรัตน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สื่อมวลชนกับพฤติกรรมทางการเมืองของนักศึกษา : ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” พบว่า “นักศึกษามีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ และผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน กับพฤติกรรมทางการเมือง พบว่า สื่อมวลชนทุกรูปแบบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเมืองทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยของนักศึกษา”³⁵

สฤณีรัฐ แฉงสมบุญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในจังหวัดเชียงใหม่” พบว่า “โทรทัศน์ เป็นช่องทางการสื่อสารที่ประชาชนเลือกติดตามข่าวสารบ่อยครั้งที่สุครองลงมาคือหนังสือพิมพ์ วิทยุและนิตยสาร ตามลำดับ ส่วนช่องทางการสื่อสารที่เป็นบุคคลพบว่าผู้มีอาวุโสหรือมีความรู้ในท้องถิ่น เป็นช่องทางที่ประชาชนติดตามบ่อยที่สุครองลงมาคือ ผู้นำท้องถิ่นและข้าราชการตามลำดับ และปัจจัยทางสังคม

³⁴จันทิมา ทองเจริญ, “พฤติกรรมการสื่อสารกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), 2545, 87 หน้า.

³⁵นันทพัชร ปานะรัตน์, “สื่อมวลชนกับพฤติกรรมทางการเมืองของนักศึกษา : ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร,” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), 2549, 121 หน้า.

และเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับข่าวสารทางการเมือง อย่างไรก็ดี ข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง”³⁶

วรารุช เค้นแพทย์ชรางกูร ได้ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง” ผลการศึกษาพบว่า “นักศึกษาได้รับข่าวสารทั่วไปโดยแยกตามประเภทของสื่อพบว่าส่วนใหญ่ักศึกษาได้รับรู้ข่าวสารทั่วไปจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด นักศึกษายังให้ความน่าเชื่อถือในสื่อโทรทัศน์โดยมีเหตุผลว่าสื่อนี้มีทั้งภาพและเสียง ส่วนการเปิดรับข่าวสารการเมืองในระดับสูงจากโทรทัศน์ โดยการเปิดรับสื่อทุกวันมากที่สุด โดยให้ความน่าเชื่อถือและการแลกเปลี่ยนพูดคุยประเด็นทางการเมืองที่ได้จากสื่ออยู่ในระดับปานกลางทั้งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และวิทยุ”³⁷

ศุภวัช มีบุญธรรม ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)” พบว่า “นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ โดยที่เพศและสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง ส่วนปัจจัยด้าน อายุ รายได้ของครอบครัวและการเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต”³⁸

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของพอสรูปได้ว่าการรับรู้ข่าวสารทั่วไปและข่าวสารทางการเมืองส่วนใหญ่รับข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มากที่สุดและให้ความเชื่อถือเพราะว่าเห็นทั้งภาพและได้ยินเสียง และรองลงมาคือหนังสือพิมพ์และวิทยุตามลำดับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จะมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อแตกต่างจากงานวิจัยอื่นๆ หรือไม่อย่างไร

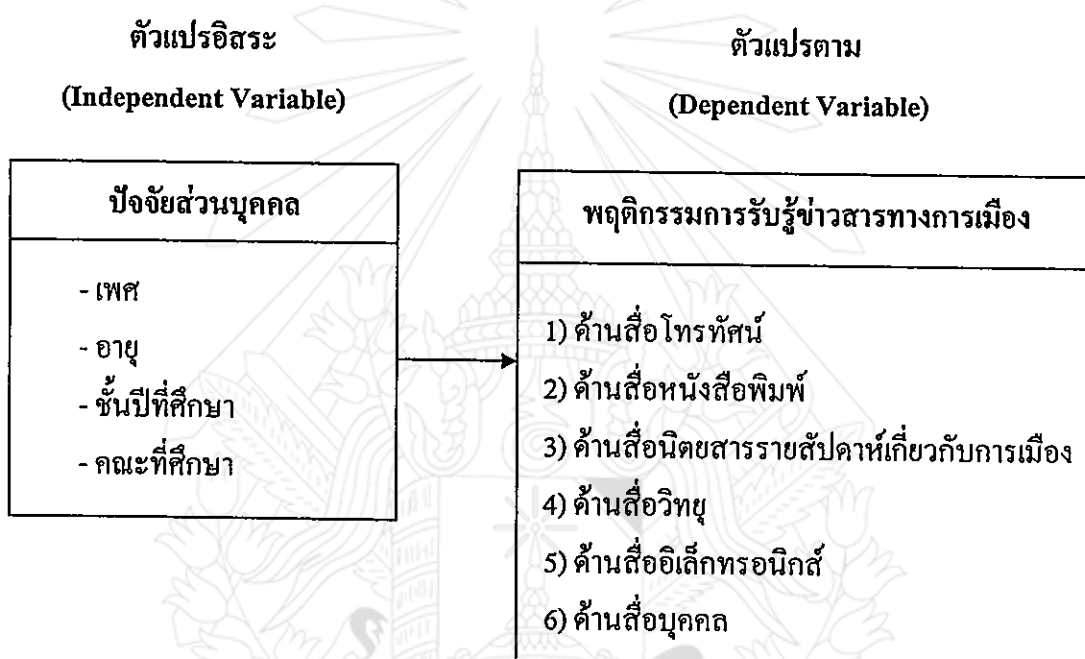
³⁶ศุภวัช รัฐ แจ่งสมบุรณ์, “ความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, 127 หน้า.

³⁷วรารุช เค้นแพทย์ชรางกูร, “พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, 107 หน้า.

³⁸ศุภวัช มีบุญธรรม, “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2547, 94 หน้า.

2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม” ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและแนวคิดของ Schramm ซึ่งได้กล่าวถึง พฤติกรรม การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสื่อโทรทัศน์ 2) ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ 3) ด้านสื่อ นิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง 4) ด้านสื่อวิทยุ 5) ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ 6) ด้านสื่อ บุคคล³⁹ มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยสามารถเขียนเป็นแผนภูมิกอบแนวคิดในการ วิจัยได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.2 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

³⁹Schramm, The process and effects of mass communication., อ้างใน มยุรี ถนอมสุข (ผศ. ดร.), “รายงานการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์”, อ้างแล้ว, หน้า 16.

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม” นี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม 2 คณะ จำนวนทั้งสิ้น 600 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 240 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการกำหนดตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane)¹ ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้
กำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับร้อยละ 5 (0.05)

¹ ธานินทร์ ศิลป์จารุ, “การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย spss”, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : บริษัททิวอินเตอร์ปริ้นท์, 2545), หน้า 49-50.

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{600}{1 + (600)(0.05)^2} \\ n &= 240 \end{aligned}$$

จากการแทนค่าในสูตรจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)² โดยวิธีการจับสลากตามรหัสนักศึกษาที่มีเลขคี่ ของนักศึกษาใน 2 คณะ ตามผลการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง จากตารางที่ 3.1 จนครบตามจำนวน 240 คน โดยไม่จำกัดว่าเป็นเพศชายหรือหญิง

3.2.2 จำนวนตัวอย่างอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional to size) ตามจำนวนประชากรมากน้อยแต่ละคณะ โดยมีวิธีคำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \times \text{นักศึกษาแต่ละคณะ}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} = \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง}$$

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

ชื่อคณะ	จำนวนประชากร	วิธีคำนวณ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
นิติศาสตร์	300	$240 \times 300 \div 600$	120
นิเทศศาสตร์	300	$240 \times 300 \div 600$	120
รวม	600 คน		240 คน

²บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 6, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2535), หน้า 42.

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.3.1 การสร้างแบบสอบถาม มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

2) กำหนดกรอบเนื้อหาของแบบสอบถาม ให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดและครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัย

3.3.2 ลักษณะและเนื้อหาของแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบผสมผสานระหว่างแบบตรวจสอบรายการ (Check List) กับแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งสร้างขึ้นตามหลักการและวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม 6 ด้าน ได้แก่

- (1) ด้านสื่อโทรทัศน์
- (2) ด้านสื่อหนังสือพิมพ์
- (3) ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง
- (4) ด้านสื่อวิทยุ
- (5) ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- (6) ด้านสื่อบุคคล

จำนวน 24 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับโดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
มาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

สำหรับวัดค่าตัวแปรทั้งหมด โดยได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา คำถามที่เป็นข้อคำถามเชิงบวก (Positive) ที่สร้างขึ้นจำนวน 24 ข้อ โดยกำหนดการวัดค่าตัวแปร ซึ่งเป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม โดยใช้หลักทางคณิตศาสตร์ 0.51 ขึ้นไปปัดเป็นเลขจำนวนเต็ม เกณฑ์ที่ใช้เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	แปลความว่า	พฤติกรรมในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	แปลความว่า	พฤติกรรมในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	แปลความว่า	พฤติกรรมในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	แปลความว่า	พฤติกรรมในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	แปลความว่า	พฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด ³

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ศึกษาจากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

3.4.2 กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด

3.4.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจ วิจารณ์แก้ไข ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบสอบถาม

3.4.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามข้อ 3 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความครอบคลุมของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) รองศาสตราจารย์ศรชัย ท้าวมิตร

วุฒิการศึกษา	ศน.บ. (ศึกษาศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย M.A. (Political Science), University of Delhi
ตำแหน่ง	รองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษาและ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิตการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

³เรื่องเดียวกัน, หน้า 100.

2) รองศาสตราจารย์ สงบ เชื้อทอง

วุฒิการศึกษา พม., ศน.บ, M.A. Political Science
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3) ดร. สาลินี รักกัตัญญ

วุฒิการศึกษา ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์),มหาวิทยาลัยรามคำแหง
M.A. (Linguistics), University of Delhi, India
Ph.D. (Buddhist Studies), Magadha University, India
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จากนั้นนำร่างแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)⁴ มีสูตรในการหาค่า ดังนี้

สูตร	$IOC = \frac{\sum R}{N}$
เมื่อ	IOC แทนดัชนีความสอดคล้อง $\sum R$ แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ
โดยที่	+1 แน่ใจว่าสอดคล้อง 0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง -1 แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ ใช้ได้จำนวน 24 ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ที่ 1.00

3.4.5 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เป็น ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

⁴ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณเลิศ, เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา, (นครปฐม : ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549), หน้า 65.

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_i^2} \right\}$$

เมื่อ	α	=	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
	k	=	จำนวนข้อของเครื่องมือ
	S_i^2	=	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	S_i^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 ซึ่งแสดงผลเอาไว้อย่างละเอียดในภาคผนวก จ

3.4.6 นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาจัดพิมพ์และนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ขอนหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึงคณบดีคณะนิติศาสตร์ และคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัย

3.5.2 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึงคณบดีคณะนิติศาสตร์ และคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยและแจกแบบสอบถาม

3.5.3 ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อความน่าเชื่อถือของผู้วิจัย ต่อกลุ่มตัวอย่างและประหยัดเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 240 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 240 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100%

3.5.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

3.6.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 ศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6.3 ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม กับข้อมูลทั่วไปด้านเพศ และคณะที่ศึกษา ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนด้านอายุ และชั้นปีที่ศึกษา ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F - test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

3.6.4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทาง โดยการใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเรียงตามการแจกแจงความถี่ (Frequency) พร้อมนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย 2 ประเภท ได้แก่

3.7.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลทั่วไป

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1) การหาค่าร้อยละ (Percentage)⁵

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

$$P = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$X = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

$$N = \text{จำนวนประชากร}$$

⁵นิภา เมธธาวิชัย, วิทยาการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2543), หน้า 128.

2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือมัชฌิมเลขคณิต⁶

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$\bar{x} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

$$N = \text{จำนวนประชากร}$$

3) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)⁷

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

$$S = \text{ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)}$$

$$\sum fx = \text{ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ}$$

$$N = \text{จำนวนประชากร}$$

4) การทดสอบสมมติฐาน (t-test)⁸

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{เมื่อ } t = \text{ค่าที - เทสต์ (t-test Independent) โดยที่ } df = n_1 + n_2 - 2$$

$$\bar{X}_1, \bar{X}_2 = \text{ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ}$$

$$S_1^2, S_2^2 = \text{ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ}$$

$$n_1, n_2 = \text{จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ}$$

⁶สังศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2547), หน้า 55.

⁷ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2540), หน้า 53.

⁸พวงรัตน์ ทวีรัตน์, วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543), หน้า 183.

5) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE WAY ANOVA) หรือ (F-test)⁹

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F = อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b = ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

⁹นิภา เมธาวิชัย, วิทยาการวิจัย, อ่างแล้ว, หน้า 110.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม” เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ 3 ประการ คือ

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม
- 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา ต่างกัน

3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม คณะนิติศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 240 คน โดยได้ทำการเก็บรวบรวมได้ 240 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) จากนั้นนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t – distribution)

F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F – distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ และคณะที่ศึกษา ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนอายุ และระดับชั้นปีที่ศึกษา ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé) นำเสนอในรูปแบบ ตารางประกอบ การบรรยาย

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ใช้การวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วเรียงลำดับความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยเรื่องนี้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม คณะนิติศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ ซึ่งมีคุณลักษณะข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	110	45.83
หญิง	130	54.17
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 และเป็นเพศชาย จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 ปี	39	16.3
19 ปี	56	23.3
20 ปี	40	16.7
21 ปี	49	20.4
22 ปี	24	10.0
23 ปีขึ้นไป	32	13.3
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาอายุ 21 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และน้อยที่สุดอายุ 22 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	47	19.6
ชั้นปีที่ 2	58	24.2
ชั้นปีที่ 3	79	32.9
ชั้นปีที่ 4	56	23.3
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และน้อยที่สุดศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
นิติศาสตร์	120	50.0
นิเทศศาสตร์	120	50.0
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ศึกษาอยู่คณะนิติศาสตร์ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และนิเทศศาสตร์ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงการสรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

ด้านที่	พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านสื่อโทรทัศน์	4.43	0.41	มากที่สุด
2	ด้านสื่อหนังสือพิมพ์	4.26	0.49	มากที่สุด
3	ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง	4.18	0.63	มาก
4	ด้านสื่อวิทยุ	4.16	0.62	มาก
5	ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	4.47	0.41	มากที่สุด
6	ด้านสื่อบุคคล	4.26	0.61	มากที่สุด
รวม		4.29	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองโดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ รองลงมา คือ ด้านสื่อโทรทัศน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสื่อวิทยุ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์

ข้อที่	ด้านสื่อโทรทัศน์	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	เลือกรับรู้ข่าวทางการเมืองจากทางโทรทัศน์	4.54	0.62	มากที่สุด
2	สื่อโทรทัศน์เสนอข่าวการเมืองได้อย่างน่าเชื่อถือ	4.28	0.59	มากที่สุด
3	นำข้อมูลการเมืองจากทางโทรทัศน์ไปวิเคราะห์ต่อได้	4.43	0.56	มากที่สุด
4	โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อตัวท่านในการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง	4.48	0.50	มากที่สุด
รวม		4.43	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้านสื่อโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เลือกรับรู้ข่าวทางการเมืองจากทางโทรทัศน์ รองลงมา คือ ข้อที่ว่าโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อตัวท่านในการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สื่อโทรทัศน์เสนอข่าวการเมืองได้อย่างน่าเชื่อถือ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์

ข้อที่	ด้านสื่อหนังสือพิมพ์	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	หนังสือพิมพ์ช่วยให้ท่านรับรู้ข่าวสารเมืองอย่างครบถ้วน	4.13	0.68	มาก
2	ท่านอ่านหนังสือพิมพ์หน้าการเมืองเป็นประจำ	4.48	0.56	มากที่สุด
3	เมื่อท่านต้องการทราบข่าวสารทางการเมืองท่านจะอ่านหนังสือพิมพ์	4.35	0.48	มากที่สุด
4	หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่กระตุ้นให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง	4.08	0.74	มาก
รวม		4.26	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อ่านหนังสือพิมพ์หน้าการเมืองเป็นประจำ รองลงมา คือ ข้อที่ว่าเมื่อท่านต้องการทราบข่าวสารทางการเมืองท่านจะอ่านหนังสือพิมพ์ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่กระตุ้นให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง

ข้อที่	ด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	วิทยุกระจายเสียงมีการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองที่มีทุกมิติ	4.20	0.68	มาก
2	อิทธิพลที่มีต่อตัวท่านในการวิเคราะห์ตัดสินใจทางการเมืองคือวิทยุกระจายเสียง	4.19	0.86	มาก
3	วิทยุกระจายเสียงช่วยให้ท่านเข้าถึงข้อมูลทางการเมืองอย่างเข้าใจ	4.06	0.74	มาก
4	ติดตามอ่านวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการเมืองทุกฉบับ	4.26	0.78	มากที่สุด
รวม		4.18	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ติดตามอ่านวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับการเมืองทุกฉบับ รองลงมา คือ ข้อที่ว่าวิทยุกระจายเสียงมีการประชาสัมพันธ์ทางการเมืองที่มีทุกมิติ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิทยุกระจายเสียงช่วยให้ท่านเข้าถึงข้อมูลทางการเมืองอย่างเข้าใจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ

ข้อที่	ด้านสื่อวิทยุ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ความคิดเห็นทางการเมืองของท่านส่วนใหญ่มาจากวิทยุ	4.17	0.66	มาก
2	วิทยุช่วยให้ท่านสามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมืองได้เป็นอย่างดี	4.18	0.85	มาก
3	ท่านเป็นคนหนึ่งที่ติดตามการเมืองผ่านทางวิทยุ	4.05	0.73	มาก
4	มักแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองผ่านทางวิทยุ	4.25	0.77	มากที่สุด
รวม		4.16	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้านสื่อวิทยุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มักแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองผ่านทางวิทยุ รองลงมาคือ ข้อที่ว่าวิทยุช่วยให้สามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมืองได้เป็นอย่างดี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านเป็นคนหนึ่งที่ติดตามการเมืองผ่านทางวิทยุ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข้อที่	ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	อินเทอร์เน็ตช่วยให้ท่านรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอย่างสะดวก	4.63	0.61	มากที่สุด
2	การค้นคว้าเพื่อหาความแตกต่างทางการเมืองสามารถหาได้อย่างครบถ้วนจากอินเทอร์เน็ต	4.30	0.60	มากที่สุด
3	เลือกจะแสดงความคิดเห็นส่วนตัวทางการเมืองโดยผ่านอินเทอร์เน็ต	4.45	0.56	มากที่สุด
4	เปิดดูการเมืองจากอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ	4.50	0.50	มากที่สุด
รวม		4.47	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อินเทอร์เน็ตช่วยให้ท่านรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอย่างสะดวก ร่องลงมา คือ ข้อที่ว่าท่านเปิดดูการเมืองจากอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การค้นคว้าเพื่อหาความแตกต่างทางการเมืองสามารถหาได้อย่างครบถ้วนจากอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล

ข้อที่	ด้านสื่อบุคคล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ครอบครัวญาติพี่น้อง รวมไปถึงเพื่อนนักศึกษาเป็นบุคคลที่พูดคุยการเมืองกับท่าน	4.21	0.55	มากที่สุด
2	เข้าฟังปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมืองอยู่ตลอดเวลาเมื่อถึงวาระการเลือกตั้ง	4.22	0.95	มากที่สุด
3	การสัมมนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ท่านสนใจและเข้าร่วมอยู่ตลอดเวลา	4.43	0.69	มากที่สุด
4	พูดคุยกับบุคคลทั่วไปส่วนใหญ่ในเรื่องการเมือง	4.17	0.66	มาก
รวม		4.26	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสัมมนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ท่านสนใจและเข้าร่วมอยู่ตลอดเวลา ร่องลงมา คือ ข้อที่ว่าเข้าฟังปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมืองอยู่ตลอดเวลาถึงวาระการเลือกตั้ง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พูดคุยกับบุคคลทั่วไปส่วนใหญ่ในเรื่องการเมือง ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า นักศึกษาที่มี เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติสำหรับเปรียบเทียบข้อมูล 2 กลุ่ม ได้แก่ ค่าสถิติที (t-test) ค่าสถิติเปรียบเทียบข้อมูลมากกว่า 3 กลุ่ม ได้แก่ ค่าสถิติ (One-Way ANOVA or F-test) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปากฎดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	110	4.16	0.42	มาก
หญิง	130	4.40	0.44	มากที่สุด
รวม	240	4.29	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	110	4.16	0.42	-4.39	0.04*
หญิง	130	4.40	0.44		
รวม	240	4.29	0.44		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	110	4.36	0.39	มากที่สุด
หญิง	130	4.50	0.42	มากที่สุด
รวม	240	4.43	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	110	4.36	0.39	-2.57	0.03*
หญิง	130	4.50	0.42		
รวม	240	4.43	0.41		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปได้ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	110	4.08	0.40	มาก
หญิง	130	4.41	0.50	มากที่สุด
รวม	240	4.26	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้านสื่อหนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	110	4.08	0.40	-2.81	0.02*
หญิง	130	4.41	0.50		
รวม	240	4.26	0.49		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	110	4.02	0.65	มาก
หญิง	130	4.32	0.58	มากที่สุด
รวม	240	4.18	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่ามากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	110	4.02	0.65	-3.71	0.99
หญิง	130	4.32	0.58		
รวม	240	4.18	0.63		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	110	4.01	0.65	มาก
หญิง	130	4.28	0.57	มากที่สุด
รวม	240	4.16	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	110	4.01	0.65	-3.44	0.20
หญิง	130	4.28	0.57		
รวม	240	4.16	0.62		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	110	4.39	0.38	มากที่สุด
หญิง	130	4.54	0.43	มากที่สุด
รวม	240	4.47	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	110	4.39	0.38	-2.95	0.03*
หญิง	130	4.54	0.43		
รวม	240	4.47	0.41		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	110	4.11	0.65	มาก
หญิง	130	4.38	0.55	มากที่สุด
รวม	240	4.26	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	110	4.11	0.65	-3.36	0.73
หญิง	130	4.38	0.55		
รวม	240	4.26	0.61		

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อบุคคล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 ปี	39	4.44	0.32	มากที่สุด
19 ปี	56	4.17	0.64	มาก
20 ปี	40	4.48	0.42	มากที่สุด
21 ปี	49	4.35	0.35	มากที่สุด
22 ปี	24	4.30	0.27	มากที่สุด
23 ปีขึ้นไป	32	4.02	0.17	มาก
รวม	240	4.29	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.26 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มากที่สุด คือ อายุ 20 ปี รองลงมา คือ อายุ 18 ปี และน้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.64	5	1.13	6.37	0.00*
ภายในกลุ่ม	41.44	234	0.18		
รวม	47.08	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

อายุ	18 ปี ($\bar{X}=4.44$)	19 ปี ($\bar{X}=4.17$)	20 ปี ($\bar{X}=4.48$)	21 ปี ($\bar{X}=4.35$)	22 ปี ($\bar{X}=4.30$)	23 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=4.02$)
18 ปี ($\bar{X}=4.44$)	-	0.12	-0.06* (0.00)	0.21* (0.00)	0.16	0.37* (0.00)
19 ปี ($\bar{X}=4.17$)	-	-	-0.32* (0.00)	-0.15	-0.21	0.12* (0.00)
20 ปี ($\bar{X}=4.48$)	-	-	-	0.15	0.17* (0.00)	0.43* (0.00)
21 ปี ($\bar{X}=4.35$)	-	-	-	-	0.06	0.33* (0.00)
22 ปี ($\bar{X}=4.30$)	-	-	-	-	-	0.22
23 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=4.02$)	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 8 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีอายุ 18 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 20 ปี, 21 ปี, 23 ปีขึ้นไป นักศึกษาที่มีอายุ 19 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 20 ปี, 23 ปีขึ้นไป นักศึกษาที่มีอายุ 20 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี, 23 ปีขึ้นไป และนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกำรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 ปี	39	4.58	0.35	มากที่สุด
19 ปี	56	4.32	0.47	มากที่สุด
20 ปี	40	4.62	0.35	มากที่สุด
21 ปี	49	4.47	0.41	มากที่สุด
22 ปี	24	4.43	0.43	มากที่สุด
23 ปีขึ้นไป	32	4.16	0.12	มาก
รวม	240	4.43	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.29 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกำรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า มากที่สุด คือ อายุ 20 ปี รองลงมา คือ อายุ 18 ปี และน้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกำรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.40	5	1.08	7.33	0.00*
ภายในกลุ่ม	34.44	234	0.15		
รวม	39.84	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมกำรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé)

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

อายุ	18 ปี ($\bar{X}=4.58$)	19 ปี ($\bar{X}=4.32$)	20 ปี ($\bar{X}=4.62$)	21 ปี ($\bar{X}=4.47$)	22 ปี ($\bar{X}=4.43$)	23 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=4.16$)
18 ปี ($\bar{X}=4.58$)	-	0.27	-0.04	0.11	0.16	0.42* (0.00)
19 ปี ($\bar{X}=4.32$)	-	-	-0.30* (0.00)	-0.15	-0.11	0.15
20 ปี ($\bar{X}=4.62$)	-	-	-	0.15	0.19	0.46* (0.00)
21 ปี ($\bar{X}=4.47$)	-	-	-	-	0.04	0.31* (0.00)
22 ปี ($\bar{X}=4.43$)	-	-	-	-	-	0.26
23 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=4.16$)	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 18 ปี, 20 ปี, 21 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 19 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 20 ปี นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 ปี	39	4.58	0.39	มากที่สุด
19 ปี	56	4.21	0.54	มากที่สุด
20 ปี	40	4.50	0.52	มากที่สุด
21 ปี	49	4.19	0.42	มาก
22 ปี	24	4.20	0.27	มาก
23 ปีขึ้นไป	32	3.81	0.20	มาก
รวม	240	4.26	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.32 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า มากที่สุด คือ อายุ 18 ปี รองลงมา คือ อายุ 20 ปี และน้อยที่สุด คือ อายุ 21 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.09	5	2.62	13.99	0.00*
ภายในกลุ่ม	43.76	234	0.19		
รวม	56.85	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

อายุ	18 ปี ($\bar{X} = 4.58$)	19 ปี ($\bar{X} = 4.21$)	20 ปี ($\bar{X} = 4.50$)	21 ปี ($\bar{X} = 4.19$)	22 ปี ($\bar{X} = 4.20$)	23 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.81$)
18 ปี ($\bar{X} = 4.58$)	-	0.36* (0.00)	0.08	0.39* (0.00)	0.38* (0.00*)	0.76* (0.00)
19 ปี ($\bar{X} = 4.21$)	-	-	-0.29	0.03	0.02	0.40* (0.00)
20 ปี ($\bar{X} = 4.50$)	-	-	-	0.31* (0.00)	0.30	0.69* (0.00)
21 ปี ($\bar{X} = 4.19$)	-	-	-	-	-0.01	0.38* (0.00)
22 ปี ($\bar{X} = 4.20$)	-	-	-	-	-	0.39
23 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.81$)	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีอายุ 18 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 19 ปี, 21 ปี, 22 ปี, 23 ปีขึ้นไป นักศึกษาที่มีอายุ 19 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป และนักศึกษาที่มีอายุ 20 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 ปี	39	4.28	0.42	มากที่สุด
19 ปี	56	3.95	0.98	มาก
20 ปี	40	4.37	0.58	มากที่สุด
21 ปี	49	4.34	0.39	มากที่สุด
22 ปี	24	4.25	0.33	มากที่สุด
23 ปีขึ้นไป	32	3.93	0.39	มาก
รวม	240	4.18	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.35 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่ามากที่สุด คือ อายุ 20 ปี รองลงมา คือ อายุ 21 ปี และน้อยที่สุด คือ 23 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.05	5	1.61	4.35	0.06
ภายในกลุ่ม	86.62	234	0.37		
รวม	94.67	239			

จากตารางที่ 4.36 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 ปี	39	4.27	0.41	มากที่สุด
19 ปี	56	3.95	0.97	มาก
20 ปี	40	4.30	0.54	มากที่สุด
21 ปี	49	4.33	0.38	มากที่สุด
22 ปี	24	4.23	0.33	มากที่สุด
23 ปีขึ้นไป	32	3.91	0.38	มาก
รวม	240	4.16	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.37 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มากที่สุด คือ อายุ 21 ปี รองลงมา คือ อายุ 20 ปี และน้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.15	5	0.39	1.18	0.32
ภายในกลุ่ม	116.42	234	0.33		
รวม	117.57	239			

จากตารางที่ 4.38 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 ปี	39	4.60	0.35	มากที่สุด
19 ปี	56	4.37	0.49	มากที่สุด
20 ปี	40	4.68	0.33	มากที่สุด
21 ปี	49	4.51	0.42	มากที่สุด
22 ปี	24	4.47	0.44	มากที่สุด
23 ปีขึ้นไป	32	4.19	0.13	มาก
รวม	240	4.47	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.39 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มากที่สุด คือ อายุ 20 ปี รองลงมา คือ อายุ 18 ปี และน้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.62	5	1.13	7.45	0.03*
ภายในกลุ่ม	35.33	234	0.15		
รวม	40.95	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ตารางที่ 4.41 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

อายุ	18 ปี ($\bar{X}=4.60$)	19 ปี ($\bar{X}=4.37$)	20 ปี ($\bar{X}=4.68$)	21 ปี ($\bar{X}=4.52$)	22 ปี ($\bar{X}=4.47$)	23 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.19$)
18 ปี ($\bar{X}=4.60$)	-	0.24	-0.07	-0.09	0.13	0.42* (0.03*)
19 ปี ($\bar{X}=4.37$)	-	-	-0.31* (0.03)	-0.15	-0.10	0.18
20 ปี ($\bar{X}=4.68$)	-	-	-	0.16	0.21	0.49* (0.03)
21 ปี ($\bar{X}=4.52$)	-	-	-	-	0.05	0.33* (0.03)
22 ปี ($\bar{X}=4.47$)	-	-	-	-	-	0.28
23 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.19$)	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีอายุ 23 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 18 ปี, 20 ปี, 21 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 19 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 20 ปี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 ปี	39	4.32	0.39	มากที่สุด
19 ปี	56	4.22	0.96	มากที่สุด
20 ปี	40	4.39	0.57	มากที่สุด
21 ปี	49	4.26	0.42	มากที่สุด
22 ปี	24	4.21	0.29	มากที่สุด
23 ปีขึ้นไป	32	4.09	0.47	มาก
รวม	240	4.26	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.42 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า มากที่สุด คือ อายุ 19 ปี รองลงมา คือ อายุ 21 ปี และน้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.99	5	0.39	1.08	0.38
ภายในกลุ่ม	86.86	234	0.37		
รวม	88.86	239			

จากตารางที่ 4.43 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อบุคคล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นปีที่ 1	47	4.23	0.58	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 2	58	4.20	0.39	มาก
ชั้นปีที่ 3	79	4.51	0.42	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 4	56	4.14	0.26	มาก
รวม	240	4.29	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.44 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามชั้นปีการศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ ชั้นปีที่ 3 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 1 และน้อยที่สุด คือ ชั้นปีที่ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามชั้นปีการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.674	3	1.89	10.78	0.00*
ภายในกลุ่ม	41.41	236	0.18		
รวม	47.08	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé)

ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe)

อายุ	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.23$)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.20$)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.51$)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.14$)
ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.60$)	-	0.03	-.28* (0.00)	0.10
ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.37$)	-	-	-.31* (0.00)	0.67
ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.68$)	-	-	-	0.37* (0.00)
ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.52$)	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 3 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอยู่ชั้นปีที่ 1, ชั้นปีที่ 2, ชั้นปีที่ 4 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.47 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นปีที่ 1	47	4.54	0.35	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 2	58	4.27	0.45	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 3	79	4.60	0.38	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 4	56	4.28	0.32	มากที่สุด
รวม	240	4.43	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.47 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ ชั้นปีที่ 3 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 1 และน้อยที่สุด คือ ชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.48 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.68	3	1.89	13.08	0.00*
ภายในกลุ่ม	34.16	236	0.15		
รวม	39.84	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.48 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé)

ตารางที่ 4.49 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

อายุ	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.54$)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.27$)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.60$)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.28$)
ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.54$)	-	0.28* (0.00)	-0.06	0.28* (0.00)
ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.27$)	-	-	-0.33* (0.00)	-0.01
ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.60$)	-	-	-	0.32* (0.00)
ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.28$)	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 1 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอยู่ชั้นปีที่ 2, ชั้นปีที่ 4 นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 3 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอยู่ชั้นปี 2, และชั้นปีที่ 4 ที่นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.50 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นปีที่ 1	47	4.46	0.47	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 2	58	4.20	0.46	มาก
ชั้นปีที่ 3	79	4.39	0.53	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 4	56	3.98	0.30	มาก
รวม	240	4.26	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.50 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ ชั้นปีที่ 1 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 3 และน้อยที่สุด คือ ชั้นปีที่ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.51 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.84	3	2.61	12.58	0.00*
ภายในกลุ่ม	49.01	236	0.21		
รวม	56.85	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.51 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe)

ตารางที่ 4.52 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

อายุ	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.46$)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.20$)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.39$)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.98$)
ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 4.46$)	-	0.26* (0.00)	0.07	0.48* (0.00)
ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.20$)	-	-	-0.19	0.22
ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.39$)	-	-	-	0.41* (0.00)
ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.98$)	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.52 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 1 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอยู่ชั้นปีที่ 2, ชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 3 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอยู่ชั้นปีที่ 4 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.53 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นปีที่ 1	47	3.93	0.90	มาก
ชั้นปีที่ 2	58	4.06	0.52	มาก
ชั้นปีที่ 3	79	4.50	0.52	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 4	56	4.07	0.40	มาก
รวม	240	4.18	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.53 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ ชั้นปีที่ 3 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 4 และน้อยที่สุด คือ ชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.54 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.46	3	4.15	11.92	0.00*
ภายในกลุ่ม	82.22	236	0.35		
รวม	94.67	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.54 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อมวลชนรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ตารางที่ 4.55 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

อายุ	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.93$)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.06$)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.50$)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.07$)
ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.93$)	-	-0.13	-0.57* (0.00)	0.14
ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 4.06$)	-	-	-0.44* (0.00)	-0.01
ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 4.50$)	-	-	-	0.43* (0.00)
ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 4.07$)	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.55 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 3 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 3 แตกต่างกับนักศึกษามีอยู่ชั้นปีที่ 1, ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 3 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.56 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นปีที่ 1	47	3.93	0.90	มาก
ชั้นปีที่ 2	58	4.05	0.52	มาก
ชั้นปีที่ 3	79	4.46	0.50	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 4	56	4.05	0.39	มาก
รวม	240	4.16	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.56 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ ชั้นปีที่ 3 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 4 และน้อยที่สุด คือ ชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.57 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.21	3	0.30	0.93	0.45
ภายในกลุ่ม	116.36	236	0.33		
รวม	117.57	239			

จากตารางที่ 4.57 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นปีที่ 1	47	4.56	0.35	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 2	58	4.31	0.46	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 3	79	4.66	0.38	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 4	56	4.31	0.33	มากที่สุด
รวม	240	4.47	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.58 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มากที่สุดคือ ชั้นปีที่ 3 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 1 และน้อยที่สุด คือ ชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.59 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.22	3	0.55	1.57	0.20
ภายในกลุ่ม	125.79	236	0.34		
รวม	128.02	239			

จากตารางที่ 4.59 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.60 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นปีที่ 1	47	3.98	0.91	มาก
ชั้นปีที่ 2	58	4.33	0.43	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 3	79	4.45	0.55	มากที่สุด
ชั้นปีที่ 4	56	4.14	0.41	มาก
รวม	240	4.26	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.60 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้านสื่อบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ ชั้นปีที่ 3 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 และน้อยที่สุด คือ ชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.61 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.68	3	2.56	7.44	0.00*
ภายในกลุ่ม	81.19	236	0.34		
รวม	88.87	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.61 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ตารางที่ 4.62 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับพหุคูณการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามอายุด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}=3.98$)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}=4.33$)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}=4.45$)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X}=4.14$)
ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}=3.98$)	-	-0.35* (0.00)	-0.47* (0.00)	0.16
ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}=4.33$)	-	-	-0.12	-0.19
ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}=4.45$)	-	-	-	0.31* (0.00)
ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X}=4.14$)	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.62 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 1 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอยู่ชั้นปีที่ 2, ชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 3 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอยู่ชั้นปีที่ 4 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.63 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
นิติศาสตร์	120	4.44	0.37	มากที่สุด
นิเทศศาสตร์	120	4.15	0.47	มาก
รวม	240	4.29	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.63 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองโดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ คณะนิติศาสตร์ รองลงมา คือ คณะนิเทศศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.64 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
นิติศาสตร์	120	4.44	0.37	2.28	0.04*
นิเทศศาสตร์	120	4.15	0.47		
รวม	240	4.29	0.44		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.64 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคณะนิติศาสตร์ มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าคณะนิเทศศาสตร์

ตารางที่ 4.65 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
นิติศาสตร์	120	4.57	0.37	มากที่สุด
นิเทศศาสตร์	120	4.30	0.40	มากที่สุด
รวม	240	4.43	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.65 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ คณะที่นิติศาสตร์ รองลงมา คือ คณะนิเทศศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.66 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
นิติศาสตร์	120	4.57	0.37	1.54	0.02*
นิเทศศาสตร์	120	4.30	0.40		
รวม	240	4.43	0.41		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.66 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อโทรทัศน์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคณะนิติศาสตร์ มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าคณะนิเทศศาสตร์

ตารางที่ 4.67 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
นิติศาสตร์	120	4.42	0.50	มากที่สุด
นิเทศศาสตร์	120	4.10	0.42	มาก
รวม	240	4.26	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.67 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มากที่สุดคือ คณะนิติศาสตร์ รองลงมา คือ คณะนิเทศศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.68 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
นิติศาสตร์	120	4.42	0.50	3.12	0.03*
นิเทศศาสตร์	120	4.10	0.42		
รวม	240	4.26	0.49		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.68 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคณะนิติศาสตร์ มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าคณะนิเทศศาสตร์

ตารางที่ 4.69 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อวิทยุสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
นิติศาสตร์	120	4.31	0.48	มากที่สุด
นิเทศศาสตร์	120	4.05	0.72	มาก
รวม	240	4.18	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.69 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ คณะนิติศาสตร์ รองลงมา คือ คณะนิเทศศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.70 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 3 ด้านสื่อวิทยุสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
นิติศาสตร์	120	4.31	0.48	3.35	0.46
นิเทศศาสตร์	120	4.05	0.72		
รวม	240	4.18	0.63		

จากตารางที่ 4.70 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.71 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
นิติศาสตร์	120	4.28	0.47	มากที่สุด
นิเทศศาสตร์	120	4.04	0.72	มาก
รวม	240	4.16	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.71 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้านสื่อวิทยุ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ คณะนิติศาสตร์ รองลงมา คือ คณะนิเทศศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.72 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
นิติศาสตร์	120	4.28	0.47	1.32	0.04*
นิเทศศาสตร์	120	4.04	0.72		
รวม	240	4.16	0.62		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.72 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคณะนิติศาสตร์ มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าคณะนิเทศศาสตร์

ตารางที่ 4.73 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
นิติศาสตร์	120	4.62	0.36	มากที่สุด
นิเทศศาสตร์	120	4.32	0.42	มากที่สุด
รวม	240	4.47	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.73 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มากที่สุดคือ คณะนิติศาสตร์ รองลงมา คือ คณะนิเทศศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.74 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
นิติศาสตร์	120	4.62	0.36	3.12	0.00*
นิเทศศาสตร์	120	4.32	0.42		
รวม	240	4.47	0.41		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.74 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อวิทยุ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคณะนิติศาสตร์ มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าคณะนิเทศศาสตร์

ตารางที่ 4.75 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
นิติศาสตร์	120	4.42	0.43	มากที่สุด
นิเทศศาสตร์	120	4.09	0.71	มาก
รวม	240	4.26	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.75 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้านสื่อบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ คณะนิติศาสตร์ รองลงมา คือ คณะนิเทศศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.76 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
นิติศาสตร์	120	4.42	0.43	0.53	0.04*
นิเทศศาสตร์	120	4.09	0.71		
รวม	240	4.26	0.61		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.76 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปได้ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคณะนิติศาสตร์ มีพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าคณะนิเทศศาสตร์

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ends Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้เสนอแนะการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.77 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ควรนำเสนอข่าวการเมืองที่ไม่บิดเบือนความจริงเพราะต้องการข่าว	25
2	การเสนอข่าวทางการเมืองควรคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้ฟังจะได้รับจาก ข่าวเพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์ต่อ ได้อย่างมีหลักการ	20

จากตารางที่ 4.77 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามมีข้อเสนอแนะการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ มากที่สุด คือ ควรนำเสนอข่าวการเมืองที่ไม่บิดเบือนความจริงเพราะ ต้องการข่าว ร่องลงมา คือ การเสนอข่าวทางการเมืองควรคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้ฟังจะได้รับจากข่าว เพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์ต่อ ได้อย่างมีหลักการ

ตารางที่ 4.78 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	เนื้อหาในหนังสือพิมพ์ควรมีจุดเชื่อมต่อให้ผู้อ่านเข้าร่วมกิจกรรม	29
2	หนังสือพิมพ์เสนอเนื้อหาทางการเมืองที่ตรงตามหลักการ โดยไม่ใช้ ความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนในการวิจารณ์การเมือง	26

จากตารางที่ 4.78 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ มากที่สุด คือ เนื้อหาในหนังสือพิมพ์ควรมี จุดเชื่อมต่อให้ผู้อ่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองให้มาก ร่องลงมา คือ หนังสือพิมพ์เสนอเนื้อหา การเมืองที่ตรงตามหลักการ โดยไม่ใช้ความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนในการวิจารณ์การเมือง

ตารางที่ 4.79 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมือง
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามด้านที่ 3 ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	เนื้อหาในนิตยสารรายสัปดาห์แต่ละฉบับควรให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองลงในหน้าใดหน้าหนึ่ง	25
2	นิตยสารรายสัปดาห์ควรเพิ่มเนื้อหาสาระที่ผลักดันให้นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมทางการเมือง	23

จากตารางที่ 4.79 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 3 ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง มากที่สุด คือ เนื้อหาในนิตยสารรายสัปดาห์แต่ละฉบับควรให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองลงในหน้าใดหน้าหนึ่ง รองลงมา คือ นิตยสารรายสัปดาห์ควรเพิ่มเนื้อหาสาระที่ผลักดันให้นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตารางที่ 4.80 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมือง
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	สถานีวิทยุควรมีช่วงเวลาให้นักศึกษาได้ออกอากาศด้านการเสนอความคิดเห็นในทางการเมือง	27
2	สถานีวิทยุควรช่วยรณรงค์ทุกช่วงเวลาเพื่อกระตุ้นให้เข้าใจและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา	21

จากตารางที่ 4.80 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ มากที่สุด คือ สถานีวิทยุควรมีช่วงเวลาให้นักศึกษาได้ออกอากาศด้านการเสนอความคิดเห็นในทางการเมืองรองลงมา คือ สถานีวิทยุควรช่วยรณรงค์ทุกช่วงเวลาเพื่อกระตุ้นให้เข้าใจและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

ตารางที่ 4.81 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรับรู้อ่าวสารทางการเมือง
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	นักศึกษาที่สนใจใช้อินเตอร์เน็ตในการหาข้อมูลข่าวสารทางการเมืองควรที่จะต้องมีวิจารณญาณอย่างสูง	29
2	นักศึกษาคควรมีเหตุผลที่มีหลักการในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในอินเทอร์เน็ต	27

จากตารางที่ 4.81 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรับรู้อ่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มากที่สุด คือ นักศึกษาที่สนใจใช้อินเตอร์เน็ตในการหาข้อมูลข่าวสารทางการเมืองควรที่จะต้องมีวิจารณญาณอย่างสูง รองลงมา คือ นักศึกษาคควรมีเหตุผลที่มีหลักการในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.82 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรับรู้อ่าวสารทางการเมือง
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	เมื่อมีข้อสงสัยทางการเมืองควรเข้าไปสนทนากับบุคคลที่มีหลักการทางการเมืองที่น่าเชื่อถือ	28
2	เมื่อมีความเห็นไม่ตรงกันในทางการเมืองควรที่จะยึดหลักการเหตุผลที่เป็นสากลมากที่สุด	26

จากตารางที่ 4.82 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้อ่าวสารทางการเมือง ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล มากที่สุด คือ เมื่อมีข้อสงสัยทางการเมืองควรเข้าไปสนทนากับบุคคลที่มีหลักการทางการเมืองที่น่าเชื่อถือ รองลงมา คือ เมื่อมีความเห็นไม่ตรงกันในทางการเมืองควรที่จะยึดหลักการเหตุผลที่เป็นสากลมากที่สุด

สรุปเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา ดังนี้

นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามได้เสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง สามารถแยกเป็นรายด้านมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านสื่อโทรทัศน์ คือ สถานีโทรทัศน์ควรนำเสนอข่าวการเมืองที่ไม่บิดเบือนความจริง เพราะต้องการข่าวข่าว

ด้านที่ 2 ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ คือ เนื้อหาในหนังสือพิมพ์ควรมีจุดเชื่อมต่อให้ผู้อ่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองให้มาก

ด้านที่ 3 ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง คือ เนื้อหาในนิตยสารรายสัปดาห์แต่ละฉบับควรให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองลงในหน้าใดหน้าหนึ่ง

ด้านที่ 4 ด้านสื่อวิทยุ คือ สถานีวิทยุควรมีช่วงเวลาให้นักศึกษาได้ออกอากาศด้านการเสนอความคิดเห็นในทางการเมือง

ด้านที่ 5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือ นักศึกษาที่สนใจใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลข่าวสารทางการเมืองควรที่จะต้องมีวิจารณญาณอย่างสูง

ด้านที่ 6 ด้านสื่อบุคคล คือ เมื่อมีข้อสงสัยทางการเมืองควรเข้าไปสนทนากับบุคคลที่มีหลักการทางการเมืองที่น่าเชื่อถือ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม” นี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มี เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษาและเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำนวน 240 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (ทาโร ยามาเน่) ใช้ขั้นตอนการสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากตามรหัสนักศึกษาที่มีเลขคี่ ของนักศึกษาใน 2 คณะ ตามจำนวนที่กำหนดไว้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา จำนวน 4 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสื่อโทรทัศน์ 2) ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ 3) ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง 4) ด้านสื่อวิทยุ 5) ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ 6) ด้านสื่อบุคคล รวมจำนวน 36 ข้อผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบเลือกตามระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารของนักศึกษา โดยใช้หลักของ Rating Scale ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ เกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามเพศ และขณะที่ศึกษา ใช้การทดสอบ t-test สำหรับจำแนกตามอายุ และชั้นปีที่ศึกษา ใช้การทดสอบ F-test หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจะทำทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé Method) และข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วเรียงลำดับความถี่ (Frequency) ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตามหัวข้อค้นพบได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 และเป็นเพศชาย จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 เป็นนักศึกษาที่มีอายุ 19 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาอายุ 21 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และน้อยที่สุดอายุ 22 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และน้อยที่สุดศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่คณะนิติศาสตร์ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และนิเทศศาสตร์ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน

5.1.2 ผลการศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมทั้ง 6 ด้าน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.29 และจำแนกในแต่ละด้าน มีดังต่อไปนี้

1) ด้านสื่อโทรทัศน์	อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43
2) ด้านสื่อหนังสือพิมพ์	อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26
3) ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง	อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18
4) ด้านสื่อวิทยุ	อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16
5) ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.47

6) ด้านสื่อบุคคล

อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มี เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อแยกทดสอบในแต่ละด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านสื่อโทรทัศน์ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มี เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มี เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีชั้นปีที่ศึกษา ที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักศึกษามี เพศ อายุ และคณะที่ศึกษาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน

4) ด้านสื่อวิทยุ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มี อายุ และคณะที่ศึกษาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักศึกษามี เพศ และชั้นปีที่ศึกษา ที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน

5) ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มี เพศ อายุ และคณะที่ศึกษาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักศึกษามี ชั้นปีที่ศึกษา ที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน

6) ด้านสื่อบุคคลพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มี ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักศึกษามี เพศ และอายุ ที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม สามารถแยกเป็นด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านสื่อโทรทัศน์ เรียงลำดับดังนี้

1.1 ควรนำเสนอข่าวการเมืองที่ไม่บิดเบือนความจริงเพราะต้องการขยายข่าว

1.2 การเสนอข่าวทางการเมืองควรดำเนินถึงประโยชน์ที่ผู้ฟังจะได้รับจากข่าวเพื่อที่จะนำมา

วิเคราะห์ต่อได้อย่างมีหลักการ

2) ด้านหนังสือพิมพ์ เรียงลำดับดังนี้

2.1 เนื้อหาในหนังสือพิมพ์ควรมีจุดเชื่อมต่อให้ผู้อ่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองให้มาก

2.2 หนังสือพิมพ์เสนอเนื้อหาทางการเมืองที่ตรงตามหลักการ โดยไม่ใช้ความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนในการวิจารณ์การเมือง

3) ด้านสื่อวิทยุรายการสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง เรียงลำดับดังนี้

3.1 เนื้อหาในวิทยุรายการสัปดาห์แต่ละฉบับควรถูกให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองลงในหน้าใดหน้าหนึ่ง

3.2 วิทยุรายการสัปดาห์ควรเพิ่มเนื้อหาสาระที่ผลักดันให้นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมทางการเมือง

4) ด้านสื่อวิทยุเรียงลำดับดังนี้

4.1 สถานีวิทยุควรมีช่วงเวลาให้นักศึกษาได้ออกอากาศด้านการเสนอความคิดเห็นในทางการเมือง

4.2 สถานีวิทยุควรช่วยรณรงค์ทุกช่วงเวลาเพื่อกระตุ้นให้เข้าใจและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

5) ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เรียงลำดับดังนี้

5.1 นักศึกษาที่สนใจใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลข่าวสารทางการเมืองควรที่จะต้องมีวิจารณญาณอย่างสูง

5.2 นักศึกษาควรมีเหตุผลที่มีหลักการในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในอินเทอร์เน็ต

6) ด้านสื่อบุคคล เรียงลำดับดังนี้

6.1 เมื่อมีข้อสงสัยทางการเมืองควรเข้าไปสนทนากับบุคคลที่มีหลักการทางการเมืองที่น่าเชื่อถือ

6.2 เมื่อมีความเห็นไม่ตรงกันในทางการเมืองควรที่จะยึดหลักการเหตุผลที่เป็นสากลมากที่สุด

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

การอภิปรายผลจากตาราง โดยรวมทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ผลปรากฏเช่นนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มี

พฤติกรรมที่สนใจข่าวสารทางการเมืองอย่างมากเพราะต้องการทราบความเคลื่อนไหวทางการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และให้ตัวนักศึกษาเองเป็นคนที่ทันสมัย ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภวัช มีบุญธรรม ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)” พบว่า “นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ โดยที่เพศและสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง ส่วนปัจจัยด้าน อายุ รายได้ของครอบครัวและการเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต”

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อในแต่ละด้านมีดังนี้

1) ด้านสื่อโทรทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าเลือกรับรู้ข่าวทางการเมืองจากทางโทรทัศน์ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากทางโทรทัศน์ เพราะเป็นสื่อที่มีครบทั้ง ภาพและเสียง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราวุธ เด่นแพทย์ชรวงูร ได้ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง” ผลการศึกษาพบว่า “นักศึกษาได้รับข่าวสารทั่วไปโดยแยกตามประเภทของสื่อพบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษาได้รับรู้ข่าวสารทั่วไปจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด นักศึกษายังให้ความน่าเชื่อถือในสื่อ โทรทัศน์ โดยมีเหตุผลว่าสื่อนี้มีทั้งภาพและเสียง ส่วนการเปิดรับข่าวสารการเมืองในระดับสูงจากโทรทัศน์ โดยการเปิดรับสื่อทุกวันมากที่สุด โดยให้ความน่าเชื่อถือและการแลกเปลี่ยนพูดคุยประเด็นทางการเมืองที่ได้จากสื่ออยู่ในระดับปานกลางทั้งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และวิทยุ”

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าสื่อ โทรทัศน์เสนอข่าวการเมืองได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามดูข่าวสารทางโทรทัศน์เพราะเชื่อมั่นว่า การทำเสนอข่าวทางการเมืองน่าเชื่อถือกว่าสื่ออื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สฤกษ์รัฐ แจ้งสมบูรณ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในจังหวัดเชียงใหม่” พบว่า “โทรทัศน์ เป็นช่องทางการสื่อสารที่ประชาชนเลือกติดตามข่าวสารบ่อยครั้งที่สุครองลงมาคือหนังสือพิมพ์ วิทยุและนิตยสาร ตามลำดับ ส่วนช่องทางการสื่อสารที่เป็นบุคคลพบว่าผู้มีอาวุโสหรือมีความรู้ในท้องถิ่นเป็นช่องทางที่ประชาชนติดตามบ่อยที่สุดรองลงมาคือ ผู้นำท้องถิ่นและข้าราชการตามลำดับ และ

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับข่าวสารทางการเมือง อย่างไรก็ตาม
ข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง”

2) ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าอ่านหนังสือพิมพ์หน้าการเมืองเป็นประจำ ซึ่งมีค่า
แปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีความ
สนใจทางการเมืองโดยดูได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์หน้าการเมืองเป็นประจำ ซึ่งตรงกับแนวคิด
ของ สิรินทิพย์ ขันสุวรรณ กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ มีหน้าที่ในการเสนอข่าวสาร ความคิดเห็นหรือ
อธิบายความหมายของข่าว โดยจะต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องเสนอความคิดเห็นทั้งสองด้าน ทั้งด้าน
ที่เห็นพ้องกับความเห็นของหนังสือพิมพ์และทั้งด้านที่คัดค้านไม่ว่าหนังสือพิมพ์จะเห็นด้วย

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่กระตุ้นให้ท่านเข้าร่วม
กิจกรรมทางการเมือง เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผลปรากฏเป็น
เช่นนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อต้องการรับรู้ข่าวสารที่ทันต่อ
เหตุการณ์เกี่ยวกับการเมือง ซึ่งตรงกับแนวคิดของ สิรินทิพย์ ขันสุวรรณ กล่าวว่า “ภาระหน้าที่ของ
หนังสือพิมพ์ ซึ่งมีภาระหน้าที่กว้าง ๆ นั้นมีอยู่ 5 ประการคือ ภาระหน้าที่ในการเสนอข่าวสารนี้เป็น
งานที่สร้างชื่อเสียงให้แก่หนังสือพิมพ์ ภาระหน้าที่ในการเสนอความคิดเห็นหรืออธิบายความหมาย
ของข่าว โดยจะต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องเสนอความคิดเห็นทั้งสองด้าน ทั้งด้านที่เห็นพ้องกับ
ความเห็นของหนังสือพิมพ์และทั้งด้านที่คัดค้านไม่ว่าหนังสือพิมพ์จะเห็นด้วย

3) ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าติดตามอ่านนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมืองทุก
ฉบับ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัย
สยามได้ติดตามอ่านนิตยสารรายสัปดาห์ในเรื่องการเมืองซึ่งถือว่าเป็นแหล่งข่าวที่สามารถหาได้
ง่าย ซึ่งตรงกับแนวคิดของ สมควร กวียะ ให้ความหมายของคำว่า “สื่อมวลชน” หมายถึง สื่อในการ
สื่อสารของสังคมมวลชน เป็นสื่อที่นำข่าวสารจากแหล่งสาร ไปยังผู้รับจำนวนมาก ภายในเวลา
ก่อนข้างรวดเร็ว ได้แก่หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิกิทัศน์
เทปเสียง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ว่านิตยสารรายสัปดาห์ช่วยให้ท่านเข้าถึงข้อมูลทาง
การเมืองอย่างเข้าใจ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่าเป็นเพราะ
นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ต้องการที่จะเข้าถึงข้อมูลย้อนหลังเพื่อการทบทวนให้เห็นถึงประเด็น
ต่าง ๆ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว กล่าวว่า “การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เป็นความรู้
ของสมาชิกในระบบการเมืองเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวใด ๆ ในสถานะของระบบในแง่

ของการใช้อำนาจหน้าที่หรืออำนาจรัฐ แบ่งสรรสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม ซึ่งหมายถึงข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องและการสนับสนุนเกี่ยวกับนโยบายหรือกฎระเบียบที่เป็นผลผลิตของการแปรผันของการเรียกร้องและการสนับสนุนรวมทั้งข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนปัจจัยนำเข้า ให้เป็นผลลัพธ์ออกมาของระบบการเมือง

4) ด้านสื่อวิทยุโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ว่ามักแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองผ่านทางวิทยุ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ต้องการที่จะให้คนฟังรู้ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์โดยการฟังจากวิทยุ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ อังธิดา ลิมปป์ทมาณี กล่าวว่า “ข่าววิทยุกระจายเสียงมีความได้เปรียบในด้านความรวดเร็วในการนำเสนอ ซึ่งสามารถนำเสนอได้ทันทีที่มีเหตุการณ์หรือข่าวสารเกิดขึ้น มีจุดเด่นในการนำเสนอเรื่อง “เสียง” ทำให้มีความน่าสนใจ จุดจินตนาการได้ดีเป็นเพื่อนที่ใกล้ชิด เข้าถึงคนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน ใช้อารมณ์และความรู้สึกผู้รับสาร สามารถฟังไปและทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปพร้อมกันได้ อีกทั้งเครื่องรับยังมีราคาถูก แต่ธรรมชาติของวิทยุกระจายเสียงมีความเสียเปรียบสื่ออื่น เรื่องความคงทนถาวรของสื่อ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าท่านเป็นคนหนึ่งที่ติดตามการเมืองผ่านทางวิทยุ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ฟังเสียงเหตุการณ์ทางการเมืองที่รวดเร็วและทันเหตุการณ์ที่มาจากวิทยุเพราะว่าสะดวกรวดเร็ว ซึ่งตรงกับแนวคิดของ อังธิดา ลิมปป์ทมาณี กล่าวว่า “ข่าววิทยุกระจายเสียงมีความได้เปรียบในด้านความรวดเร็วในการนำเสนอ ซึ่งสามารถนำเสนอได้ทันทีที่มีเหตุการณ์หรือข่าวสารเกิดขึ้น มีจุดเด่นในการนำเสนอเรื่อง “เสียง” ทำให้มีความน่าสนใจ จุดจินตนาการได้ดีเป็นเพื่อนที่ใกล้ชิด เข้าถึงคนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน ใช้อารมณ์และความรู้สึกผู้รับสาร สามารถฟังไปและทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปพร้อมกันได้ อีกทั้งเครื่องรับยังมีราคาถูก แต่ธรรมชาติของวิทยุกระจายเสียงมีความเสียเปรียบสื่ออื่น เรื่องความคงทนถาวรของสื่อ

5) ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าอินเทอร์เน็ตช่วยให้ท่านรับข่าวสารทางการเมืองอย่างสะดวก ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม รับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านทางอินเทอร์เน็ต เพราะเป็นการรับรู้ข้อมูลที่สะดวกและทันสมัยสามารถรับรู้เมื่อต้องการทันที ซึ่งตรงกับแนวคิดของ สิทธิชัย วงษ์สาธิตศาสตร์ กล่าวว่า “อินเทอร์เน็ต มีความโดยเด่นเฉพาะตัวเป็นทั้งสื่อระหว่างบุคคลและสื่อมวลชนได้ในเวลาเดียวกัน การเป็นสื่อสารมวลชนของอินเทอร์เน็ต คือการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านทางหน้า

เว็บไซต์ในปัจจุบัน การดำเนินธุรกิจด้านการบริหารข้อมูลข่าวสารบนอินเทอร์เน็ตเป็นไปอย่างคึกคัก รวมทั้งสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ก็ให้ความสำคัญกับสื่อใหม่เช่นที่เห็นเด่นชัดก็คือธุรกิจหนังสือพิมพ์ออนไลน์ โดยเฉพาะหนังสือในต่างประเทศต่างก็เล็งเห็นถึงศักยภาพของอินเทอร์เน็ต จึงเปิดเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ฉบับอินเทอร์เน็ตขึ้น เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์และการเสนอข่าวผ่านจอภาพมอนิเตอร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ การดำเนินธุรกิจของสื่อสิ่งพิมพ์เหล่านี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าการค้นคว้าเพื่อหาความแตกต่างทางการเมืองสามารถหาได้อย่างครบถ้วนจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม เมื่อต้องการอ่านความคิดของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวกับการเมืองก็สามารถหาจากทางอินเทอร์เน็ตได้โดยเพราะแต่ละคนก็สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้และแสดงความคิดเห็นผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ สิริชัย วงษ์สาธิตศาสตร์ กล่าวว่า “อินเทอร์เน็ต มีความโดดเด่นเฉพาะตัวเป็นทั้งสื่อระหว่างบุคคลและสื่อมวลชนได้ในเวลาเดียวกัน การเป็นสื่อสารมวลชนของอินเทอร์เน็ต คือการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านทางหน้าเว็บไซต์ในปัจจุบัน การดำเนินธุรกิจด้านการบริหารข้อมูลข่าวสารบนอินเทอร์เน็ตเป็นไปอย่างคึกคัก รวมทั้งสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ก็ให้ความสำคัญกับสื่อใหม่เช่นที่เห็นเด่นชัดก็คือธุรกิจหนังสือพิมพ์ออนไลน์ โดยเฉพาะหนังสือในต่างประเทศต่างก็เล็งเห็นถึงศักยภาพของอินเทอร์เน็ต จึงเปิดเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ฉบับอินเทอร์เน็ตขึ้น เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์และการเสนอข่าวผ่านจอภาพมอนิเตอร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ การดำเนินธุรกิจของสื่อสิ่งพิมพ์เหล่านี้

๑) ด้านสื่อบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าคือ การสัมมนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ท่านสนใจและเข้าร่วมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีการเข้าร่วมฟังการสัมมนา เพราะเป็นการแสดงออกซึ่งประชาธิปไตย ซึ่งตรงกับแนวคิดของ เสถียร เขยประดับ กล่าวว่า “ปรัชญาทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เป็นสังคมที่ผู้นำและมวลชนมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด ผู้นำต้องทำตามเสียงเรียกร้องหรือมติของมวลชน เสียงของมวลชนส่วนใหญ่เป็นเสียงที่จะต้องให้การตัดสินใจ การดำเนินนโยบายทางการเมืองเป็นอย่างถูกต้องมากที่สุด มวลชนสามารถตัดสินใจได้ดี การวางใจต่อมวลชนย่อมทำให้สื่อของการสื่อสารในสังคมประชาธิปไตยกระทำหน้าที่ให้ข่าว หรือข้อมูลแก่มวลชนให้ได้รับทราบข้อเท็จจริง สามารถเลือกผู้แทนของตนได้อย่างรอบคอบ สามารถเปลี่ยนผู้แทนเหล่านี้ได้เมื่อมีความจำเป็น โดยแบบแผนการสื่อข่าวสารของประเทศที่มีการปกครองระบอบ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ว่าพูดคุยกับบุคคลทั่วไปส่วนใหญ่ในเรื่องการเมือง ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ผลเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามมีการพูดคุยกันใน

เรื่องของการเมืองอยู่ตลอดเวลากับบุคคลที่รู้จัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา ทองเจริญ ได้ทำวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการสื่อสารกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง” พบว่า “นักศึกษาที่พูดคุยเรื่องการเมือง จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูง นักศึกษาที่อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูงและนักศึกษาที่เปิดรับโทรทัศน์ทุกวัน จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง”

5.2.2 การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่มี เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) จากสมมติฐานของการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง รวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเนื่องจากเพศเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ถึงแม้จะแตกต่างกัน แต่ก็มีผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงซึ่งย่อมมีจิตใจที่อ่อนไหวง่ายต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรมะ สตะเวทิน กล่าวว่า “ลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร ที่มีผลต่อการเปิดรับสาร คือ เพศ ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคน 2 เพศ ไว้แตกต่างกัน ผู้หญิงมีจิตใจอ่อนไหว เจ้าอารมณ์ อ่อนโยนผ่อนตามเป็นแม่บ้านการเรือน ถูกชักจูงได้ง่าย หยั่งถึงจิตใจคนได้มากกว่าผู้ชาย และสามารถคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้มากกว่าผู้ชาย มักโทษตัวเองเมื่อเกิดความผิดพลาด ส่วนผู้ชายใช้เหตุผลและจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิง มักโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่น ๆ เมื่อเกิดความผิดพลาด

2) จากสมมติฐานของการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง รวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเนื่องจากอายุเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ถึงแม้จะแตกต่างกัน แต่ก็มีผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เพราะความรู้สึคนึกคิดนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามไม่เหมือนกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรมะ สตะเวทิน กล่าวว่า “ลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร ที่มีผลต่อการเปิดรับสาร คือ อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรมกล่าวคือ คนที่อายุน้อยจะมีความคิดเสรีนิยม ชัดถึงอุดมการณ์ ใจร้อน มองโลกในแง่ดี สนใจเรื่องการศึกษา ความยุติธรรม ความเสมอภาคในสังคม ส่วนคนที่อายุมากจะมีความคิดอนุรักษ์นิยมมากกว่า ยึดถือการปฏิบัติมากกว่ามีความระมัดระวังมองโลกในแง่ร้ายสาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะคนที่มีอายุมีประสบการณ์ในชีวิตมากกว่า

3) จากสมมติฐานของการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง รวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเนื่องจากชั้นปีที่ศึกษาเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ถึงแม้จะแตกต่างกันแต่ก็มีผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารบางช่วงเวลา ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพัชร ปานะรัตน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สื่อมวลชนกับพฤติกรรมทางการเมืองของนักศึกษา : ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” พบว่า “นักศึกษามีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ และผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน กับพฤติกรรมทางการเมือง พบว่าสื่อมวลชนทุกรูปแบบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเมืองทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

4) จากสมมติฐานของการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง รวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเนื่องจากคณะที่ศึกษาเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ถึงแม้จะแตกต่างกันแต่ก็มีผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สฤณีรัฐ แจ้งสมบูรณ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในจังหวัดเชียงใหม่” พบว่า “โทรทัศน์ เป็นช่องทางการสื่อสารที่ประชาชนเลือกติดตามข่าวสารบ่อยครั้งที่สุครองลงมาคือหนังสือพิมพ์ วิทยุและนิตยสาร ตามลำดับ ส่วนช่องทางการสื่อสารที่เป็นบุคคลพบว่าผู้มีอาวุโสหรือมีความรู้ในท้องถิ่น เป็นช่องทางที่ประชาชนติดตามบ่อยที่สุครองลงมาคือ ผู้นำท้องถิ่นและข้าราชการตามลำดับ และปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับข่าวสารทางการเมือง อย่างไรก็ดี ข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง”

5.2.3 การศึกษาวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านสื่อโทรทัศน์ พบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูงสุด ได้แก่ การนำเสนอข่าวการเมืองที่ไม่บิดเบือนความจริงเพราะต้องการขายข่าว
- 2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือ ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูงสุด ได้แก่ เนื้อหาในหนังสือพิมพ์ควรมีจุดเชื่อมต่อให้ผู้อ่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองให้มาก

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือ ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมืองพบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูงสุด ได้แก่ เนื้อหาในนิตยสารรายสัปดาห์แต่ละฉบับควรให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองลงในหน้าใดหน้าหนึ่ง

4) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านสื่อวิทยุพบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูงสุด ได้แก่ สถานีวิทยุควรมีช่วงเวลาให้นักศึกษาได้ออกอากาศด้านการเสนอความคิดเห็นทางการเมือง

5) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 5 คือ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์พบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูงสุด ได้แก่ นักศึกษาที่สนใจใช้อินเตอร์เน็ตในการหาข้อมูลข่าวสารทางการเมืองควรที่จะต้องมีวิจารณญาณอย่างสูง

6) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 6 คือ ด้านสื่อบุคคลพบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูงสุด ได้แก่ เมื่อมีข้อสงสัยทางการเมืองควรเข้าไปสนทนากับบุคคลที่มีหลักการทางการเมืองที่น่าเชื่อถือ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

ผลการศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้ตลอดไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสื่อวิทยุ ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้ และพัฒนาให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น โดยนักศึกษาจะต้องรับฟังข่าวสารทางการเมืองจากทางวิทยุให้เพิ่มมากขึ้น

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านสื่อโทรทัศน์ ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น จึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านสื่อโทรทัศน์ พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ว่ามีการเลือกรับรู้ข่าวทางการเมืองจากทางโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น จึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ว่าสื่อโทรทัศน์เสนอข่าวการเมืองได้อย่างน่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น จึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือ ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นจึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของด้านสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ว่าท่านอ่านหนังสือพิมพ์หน้าการเมืองเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นจึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่กระตุ้นให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรรักษาและพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ ให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น โดยนักศึกษจะต้องอ่านให้เห็นถึงประเด็นที่สำคัญ

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือ ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมืองซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงควรรักษาและพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางนิตยสารราย ให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ว่าติดตามอ่านนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมืองทุกฉบับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นจึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ว่านิตยสารรายสัปดาห์ช่วยให้ท่านเข้าถึงข้อมูลทางการเมืองอย่างเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงควรรักษาและพัฒนาการเข้าถึงการเมืองทางนิตยสารรายสัปดาห์ ให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น

4) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านสื่อวิทยุ ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงควรรักษาและพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองทางวิทยุให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของด้านสื่อวิทยุ พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ว่ามักแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองผ่านทางวิทยุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นจึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ว่าท่านเป็นคนหนึ่งติดตามการเมืองผ่านทางวิทยุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงควรรักษา และพัฒนาการติดตามข่าวสารทางการเมืองจากทางวิทยุ ให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น

5) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 5 คือ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น จึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ว่าอินเตอร์เน็ตช่วยให้ท่านรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นจึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ว่าการค้นคว้าเพื่อหาความแตกต่างทางการเมืองสามารถหาได้อย่างครบถ้วนจากอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น จึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

6) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 6 คือ ด้านสื่อบุคคล ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น จึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านสื่อบุคคลพบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ว่าการสัมมนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ท่านสนใจและเข้าร่วมอยู่ตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น จึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ว่าพูดคุยกับบุคคลทั่วไปส่วนใหญ่ในเรื่องการเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น จึงควรรักษาให้มีประสิทธิภาพอย่างนี้ไว้ตลอดไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากผลการวิจัย “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม” ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรให้ผู้วิจัยอื่นควรเพิ่มข้อมูลในส่วนของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้นำมาอภิปรายผลได้สอดคล้องมากขึ้น เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้างานวิจัยครั้งต่อไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาที่ทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพ

2) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ “ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาด้านการเมืองที่ต้องการให้เป็นรูปธรรมและมีประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด”

3) งานครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ครั้งต่อไปควรเป็นงานวิจัยในส่วนของพฤติกรรมการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

งานกิจกรรมนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยแม่โจ้. คู่มือกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2545.

จักรพันธ์ วังษ์บูรณาวาทย์. ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่ : โครงการผู้หญิงไทยในวันพรุ่งนี้ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

ชอ่าน วุฑฒิกกรรมรักษา. หลักการรายงานข่าว. กรุงเทพมหานคร : ปรกาศพริ้ง, 2536.

ณรงค์ สมพงษ์. สื่อสารมวลชนเพื่องานส่งเสริม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. “การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย spss”. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : บริษัททิวอินเตอร์ปรีนท์, 2545.

ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณเลิศ. เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา. นครปฐม : ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

นิภา เมธธาวิชัย. วิทยาการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2543.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2535.

ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2533.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. ข่าวสารทางการเมืองของคนไทย. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.

พฤธิสตาม ชุมพล. ระบบการเมือง : ความรู้เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

พงษ์พันธ์ ทีวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.

ศุภา สุภากุล. การสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรินติ้ง เฮ้าส์, 2541.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2546.

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2540.

ลักขณา สิริวัฒน์. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2544.

สมควร กวียะ. การสื่อสารมวลชน : บทบาทหน้าที่ หน้าที่ เสรีภาพความรับผิดชอบ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรภาพพัฒนา, 2545.

สังศรี ขมพวงค์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2547.

ศิริชัย วงษ์สาธิตศาสตร์. การข่าวชั้นสูงและการบรรณาธิการ. นนทบุรี : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2548.

สิรินทิพย์ ชันสุวรรณ. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ปรกาศพริก, 2539.

สุกรี เมฆทันต์. คู่มือกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. สงขลา :
กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 2549.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. การสื่อสารกับการเมือง. กรุงเทพมหานคร : ประสิทธิ์ภักดิ์ แอนด์ พรีนติ้ง,
2547.

อังชิตา ลิ้มปัทมปาณี. ประมวลสาระชุดวิชาการข่าวเบื้องต้น. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาราช, 2547.

2) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานวิจัย

จันทิมา ทองเจริญ. “พฤติกรรมการสื่อสารกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542.

นันทัชพร ปานะรัตน์. “สื่อมวลชนกับพฤติกรรมทางการเมืองของนักศึกษา : ศึกษากรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2549.

มานะ อ่อนท้วม. “การรับรู้ในบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุบลราชธานี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

มยุรี ถนอมสุข (ผศ. ดร.). “รายงานการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษา
และกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์”. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : วิทยาเขตกำแพงแสน,
2554.

วรารุช เด่นแพทย์ชราจร. “พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2545.

ศุภวิช มีบุญธรรม. “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา
เฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.

สถยภูริรัฐ แจ่งสมบูรณ. “ความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในจังหวัด เชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

4) บทความจากเว็บไซต์

โทรทัศน์,

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%82%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%A8%E0%B8%99%E0%B9%8C>.

หนังสือพิมพ์,

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%A%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%9E%E0%B8%B4%E0%B8%A1%E0%B8%9E%E0%B9%8C>.

นิตยสาร,

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%95%E0%B8%A2%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A3>.

วิทยุ,

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B8%B8>.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์,

<http://umapon29.wordpress.com/2012/02/14/%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B9%87%E0%B8%81%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%81%E0%B8%AA%E0%B9%8C/>.

2. ภาษาอังกฤษ

A imond. G.A. and Powell, Bingham G, JR. Comparative Politic : A Developmental Approach.

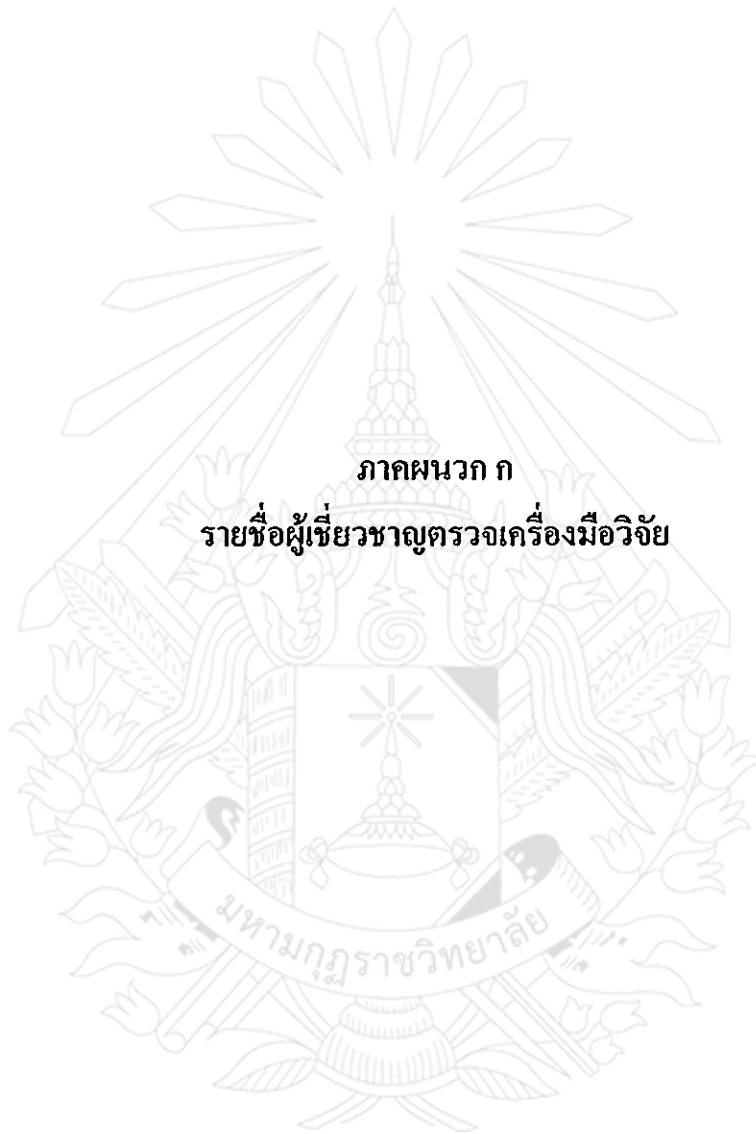
Boston: Little Brown and Co., 1980, p10.

Schramm.. The process and effects of mass communication. Urbaha : University IllinoisPress.

1971, p. 23.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รศ.ศรชัย ท้าวมิตร

วุฒิการศึกษา

B.A. (Political Science), University of Delhi

M.A. (Political Science), University of Delhi

Ph.D. (Political Science), University of Delhi

ตำแหน่ง

รองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา

อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2. รศ.สงบ เชื้อทอง

วุฒิการศึกษา

พม., ศน.บ,

M.A. Political Science

ตำแหน่ง

รองศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3. ดร.สาธิตี รักกัตถุญ

วุฒิการศึกษา

ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์), มหาวิทยาลัยรามคำแหง

M.A. (Linguistics), University of Delhi, India

Ph.D. (Buddhist Studies), Magadha University, India

ตำแหน่ง

อาจารย์ประจำ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหามกุฏราชวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โทร. ๐-๒๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๐๕๙
 ที่ ศธ ๖๐๐๒ / ว.๓๒๙ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร รศ.ศรชัย ท้าวมิตร

ด้วย นางสาวสิริยากร วรสรวงนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์
 เรื่อง "พฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม (BEHAVIORS IN EXPOSURE
 AND KNOWLEDGE OF POLITICAL INFORMATION OF STUDENTS OF SIAM UNIVERSITY)" โดยมี ผศ.(พิเศษ)
 ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และมี พ.ม.วิโรจน์ คุณตวิโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อเสนอ
 ต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
 มีประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยหรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้
 สำหรับวันและเวลานักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง ตามสำเนาเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด
 ที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว

จึงเจริญพรมหาเพื่อทราบ และหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

พระเมธาวิเชียร

(พระเมธาวิเชียร, ดร.)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สมศักดิ์

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โทร. ๐-๒๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๐๕๙

ที่ ศธ ๖๐๐๒ / ว ๓๒๙

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร รศ.สงบ เชื้อทอง

ด้วย นางสาวสิริยากร วรสรวงนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์
เรื่อง "พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม (BEHAVIORS IN EXPOSURE
AND KNOWLEDGE OF POLITICAL INFORMATION OF STUDENTS OF SIAM UNIVERSITY)" โดยมี ผศ.(พิเศษ)
ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และมี พ.ม.วิโรจน์ คุณตวิโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อเสนอ
ต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
มีประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยหรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้
สำหรับวันและเวลานักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง ตามสำเนาเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด
ที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

พระเมธาวิเชียร
(พระเมธาวิเชียร, ดร.)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ทบท
คำเห็นสมควรแล้ว

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โทร. ๐-๒๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๐๕๙
 ที่ ศธ ๖๐๐๒ / ว ๓๒๙ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.สาลิณี รักกตัญญู

ด้วยนางสาวสิริยากร วรสรวงนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์
 เรื่อง "พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม (BEHAVIORS IN EXPOSURE
 AND KNOWLEDGE OF POLITICAL INFORMATION OF STUDENTS OF SIAM UNIVERSITY)" โดยมี ผศ.(พิเศษ)
 ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และมี พ.ม.วิโรจน์ คุตตวิโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อเสนอ
 ต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
 มีประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยหรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้
 สำหรับวันและเวลาดังกล่าวจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง ตามสำเนาเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด
 ที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว

จึงเจริญพรมมาเพื่อทราบ และหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

พระเมธาวิเชียร

(พระเมธาวิเชียร, ดร.)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ทงม

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ หมู่ที่ ๑ บ้านวัดสุวรรณ อ.ศาลายา-นครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐

ที่ ศธ ๖๐๐๒/๘๔๕

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการ Try Out

เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

ด้วย นางสาวสิริยากร วรสรจง นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม (BEHAVIORS IN EXPOSURE AND KNOWLEDGE OF POLITICAL INFORMATION OF STUDENTS OF SIAM UNIVERSITY)” ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการจัดทำสารนิพนธ์ เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จึงใคร่ขอความ อนุเคราะห์ให้นักศึกษาท่านนี้ดำเนินการเก็บข้อมูล Try out จำนวน ๓๐ ชุด ในการทำสารนิพนธ์ตามความประสงค์

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาปัญญา ปญญาวิฑูริณ, ผศ.)
รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อาคารสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส (B 7.1)

๒๔๘ หมู่ที่ ๑ อ.ศาลายา-นครชัยศรี ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐-๒๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๐๕๕-๑๐๖๒ โทรสาร : ๐-๒๕๕๔-๖๐๕๑

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

สารนิพนธ์ เรื่อง พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณี
นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านด้วยประการใด ๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่สำรวจพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามของท่าน เพื่อนำไปประกอบการวิจัยในครั้งนี้นี้เท่านั้น
2. แบบสอบถามนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท) สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3. กรุณาใส่ เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () และเติมข้อมูลลงในช่องว่างให้ครบถ้วน
4. ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และสะดวกในการนำไปวิเคราะห์ข้อมูล
5. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถาม จะนำไปใช้เฉพาะการวิจัยในครั้งนี้นี้เท่านั้น
6. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ
 - ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 24 ข้อ
 - ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดแสดงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง จำนวน 6 ข้อ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

นางสาวสิริยากร วรสรวง
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณี
นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงตามสภาพของท่าน

1. เพศ

() 1) ชาย

() 2) หญิง

2. อายุ

() 1) 18 ปี

() 2) 19 ปี

() 3) 20 ปี

() 4) 21 ปี

() 5) 22 ปี

() 6) 23 ปีขึ้นไป

3. ชั้นปีที่ศึกษา

() 1) ชั้นปีที่ 1

() 2) ชั้นปีที่ 2

() 3) ชั้นปีที่ 3

() 4) ชั้นปีที่ 4

4. คณะที่ศึกษา

() 1) คณะนิติศาสตร์

() 2) คณะนิเทศศาสตร์

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

คำชี้แจง ในตอนที่ 2 นี้ แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ด้าน รวม 24 ข้อให้ตอบตามความเป็นจริง โปรด ชี้ค (✓) ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม เพียงช่อง เดียวเท่านั้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	ด้านสื่อโทรทัศน์					
1	ท่านเลือกรับรู้ข่าวทางการเมืองจากทางโทรทัศน์					
2	สื่อโทรทัศน์เสนอข่าวการเมืองได้อย่างน่าเชื่อถือ					
3	ท่านนำข้อมูลการเมืองจากทางโทรทัศน์ไปวิเคราะห์ต่อได้					
4	โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อตัวท่านในการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง					
	ด้านสื่อหนังสือพิมพ์					
1	หนังสือพิมพ์ช่วยให้ท่านรับรู้ข่าวสารเมืองอย่างครบถ้วน					
2	ท่านอ่านหนังสือพิมพ์หน้าการเมืองเป็นประจำ					
3	เมื่อท่านต้องการทราบข่าวสารทางการเมืองท่านจะอ่านหนังสือพิมพ์					
4	หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่กระตุ้นให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง					

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	<u>ด้านสื่อ</u> นิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง นิตยสารรายสัปดาห์มีการประชาสัมพันธ์ ทาง การเมืองที่มีทุกมิติ					
2	อิทธิพลที่มีต่อตัวท่านในการวิเคราะห์ตัดสินใจทาง การเมืองคือนิตยสารรายสัปดาห์					
3	นิตยสารรายสัปดาห์ช่วยให้ท่านเข้าถึงข้อมูลทาง การเมืองอย่างเข้าใจ					
4	ท่านติดตามอ่านนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับ การเมืองทุกฉบับ					
1	<u>ด้านสื่อวิทยุ</u> ความคิดเห็นทางการเมืองของท่านส่วนใหญ่มาจากวิทยุ					
2	วิทยุช่วยให้ท่านสามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมืองได้ เป็นอย่างดี					
3	ท่านเป็นคนหนึ่งที่ติดตามการเมืองผ่านทางวิทยุ					
4	ท่านมักแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองผ่านทางวิทยุ					
1	<u>ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์</u> อินเทอร์เน็ตช่วยให้ท่านรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอย่าง สะดวก					
2	การค้นคว้าเพื่อหาความแตกต่างทางการเมืองสามารถหา ได้อย่างครบถ้วนจากอินเทอร์เน็ต					
3	ท่านเลือกจะแสดงความคิดเห็นส่วนตัวทางการเมืองโดย ผ่านอินเทอร์เน็ต					
4	ท่านเปิดดูการเมืองจากอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ					

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	<u>ด้านสื่อบุคคล</u> ครอบครัวญาติพี่น้อง รวมไปถึงเพื่อนนักศึกษาเป็นบุคคลที่พูดคุยการเมืองกับท่าน					
2	ท่านเข้าฟังปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมืองอยู่ตลอดเวลาถึงวาระการเลือกตั้ง					
3	การสัมมนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ท่านสนใจและเข้าร่วมอยู่ตลอดเวลา					
4	ท่านพูดคุยกับบุคคลทั่วไปส่วนใหญ่ในเรื่องการเมือง					

ตอนที่ 3 ข้อถามและเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษา

1. ด้านสื่อโทรทัศน์

.....

2. ด้านสื่อหนังสือพิมพ์

.....

3. ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง

.....

4. ด้านสื่อวิทยุ

.....

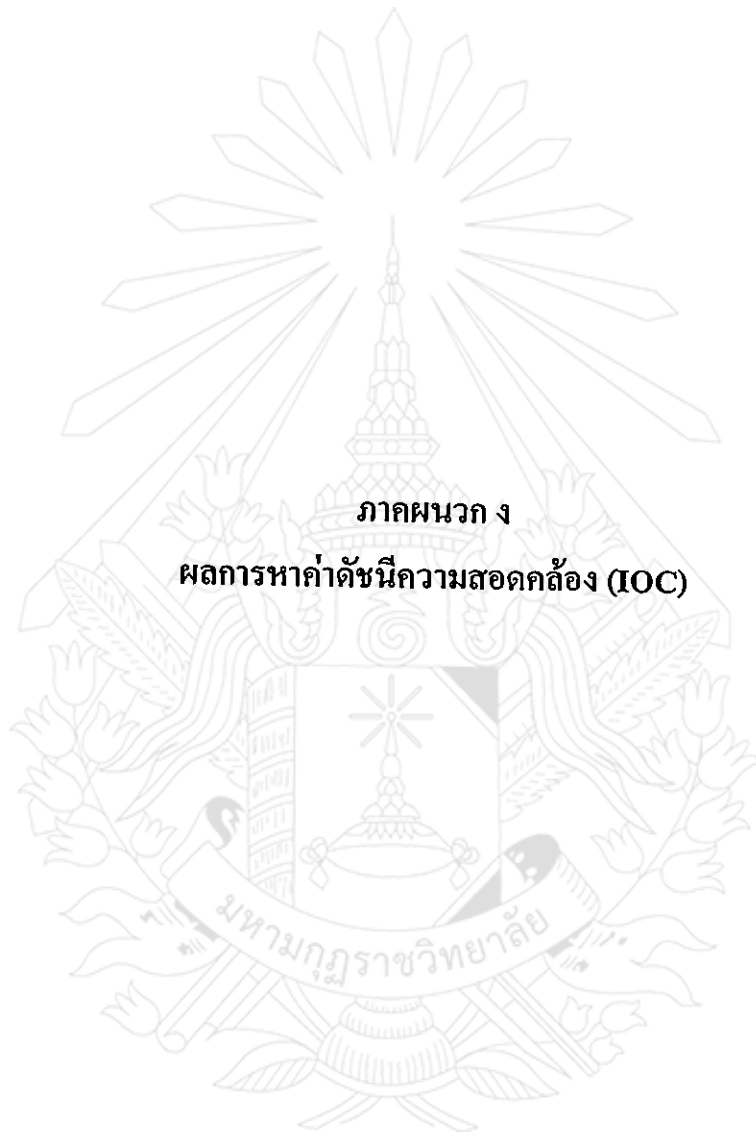
5. ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

.....

6. ด้านสื่อบุคคล

.....

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

ผลการทําคัดชั้นีความสอดคล้อง (IOC)

มหาจุฬาราชวิทยาลัย

หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเพื่อนงานวิจัย
เรื่อง พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม
คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านที่มีต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง
เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	1. ด้านสื่อโทรทัศน์						
1	ท่านเลือกรับรู้ข่าวทางการเมืองจากทาง โทรทัศน์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	สื่อโทรทัศน์เสนอข่าวการเมืองได้อย่าง น่าเชื่อถือ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ท่านนำข้อมูลการเมืองจากทางโทรทัศน์ไป วิเคราะห์ต่อได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อตัวท่านในการรับรู้ ข่าวสารทางการเมือง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC = $\sum R/N$	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	2. ด้านสื่อหนังสือพิมพ์						
1	หนังสือพิมพ์ช่วยให้ท่านรับรู้ข่าวสารเมือง อย่างครบถ้วน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ท่านอ่านหนังสือพิมพ์หน้าการเมืองเป็น ประจำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	เมื่อท่านต้องการทราบข่าวสารทางการเมือง ท่านจะอ่านหนังสือพิมพ์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่กระตุ้นให้ท่านเข้าร่วม กิจกรรมทางการเมือง เช่น การไปใช้สิทธิ์ เลือกตั้ง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC = $\sum R/N$	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	3. ด้านสื่อวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับ การเมือง						
1	วิทยุกระจายเสียงมีการประชาสัมพันธ์ ทางการเมืองที่มีทุกมิติ	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
2	อิทธิพลที่มีต่อตัวท่านในการวิเคราะห์ ตัดสินใจทางการเมืองคือวิทยุกระจาย เสียง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	วิทยุกระจายเสียงช่วยให้ท่านเข้าถึงข้อมูล ทางการเมืองอย่างเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	ท่านติดตามอ่านวิทยุกระจายเสียงเกี่ยวกับ การเมืองทุกฉบับ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC $=\sum R/N$	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	4. ด้านสื่อวิทยุ						
1	ความคิดเห็นทางการเมืองของท่านส่วนใหญ่มาจากวิทยุ	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
2	วิทยุช่วยให้ท่านสามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมืองได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ท่านเป็นคนที่ติดตามการเมืองผ่านทางวิทยุ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	ท่านมักแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองผ่านทางวิทยุ	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC $=\sum R/N$	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	5. ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์						
1	อินเทอร์เน็ตช่วยให้ท่านรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอย่างสะดวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	การค้นคว้าเพื่อหาความแตกต่างทางการเมืองสามารถทำได้ง่ายกว่าจากอินเทอร์เน็ต	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
3	ท่านเลือกจะแสดงความคิดเห็นส่วนตัวทางการเมืองโดยผ่านอินเทอร์เน็ต	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
4	ท่านเปิดดูการเมืองจากอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC = $\sum R /$ N	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	6. ด้านสื่อบุคคล						
1	ท่านมักพูดคุยเรื่องการเมืองกับครอบครัวและเพื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ท่านเข้าฟังปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมืองอยู่ตลอดเมื่อถึงวาระการเลือกตั้ง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	การสัมมนาทางการเมืองเป็นสิ่งที่ท่านสนใจและเข้าร่วมอยู่ตลอดเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	ท่านมักเข้าฟังการเสวนาเกี่ยวกับเรื่องการเมือง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
ผลการหาค่าความเชื่อมั่น

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability Analysis) ของแบบสอบถามเพื่องานวิจัย
เรื่อง พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

.....

Item-Total Statistics

ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	98.80	100.37	0.75	0.94
2	98.77	100.74	0.58	0.94
3	98.93	100.48	0.82	0.94
4	98.60	102.46	0.49	0.94
5	98.53	101.57	0.57	0.94
6	98.87	100.46	0.69	0.94
7	98.70	105.46	0.28	0.95
8	98.67	103.54	0.51	0.94
9	99.03	101.34	0.53	0.94
10	98.70	104.01	0.40	0.94
11	98.83	102.01	0.70	0.94
12	99.10	97.54	0.75	0.94
13	99.00	100.28	0.64	0.94
14	99.13	96.53	0.75	0.94
15	98.77	102.39	0.50	0.94
16	98.80	100.17	0.69	0.94
17	98.97	99.41	0.85	0.94
18	98.93	98.34	0.53	0.94
19	98.73	100.48	0.60	0.94
20	99.00	99.03	0.74	0.94
21	98.97	99.21	0.71	0.94
22	98.97	96.86	0.69	0.94

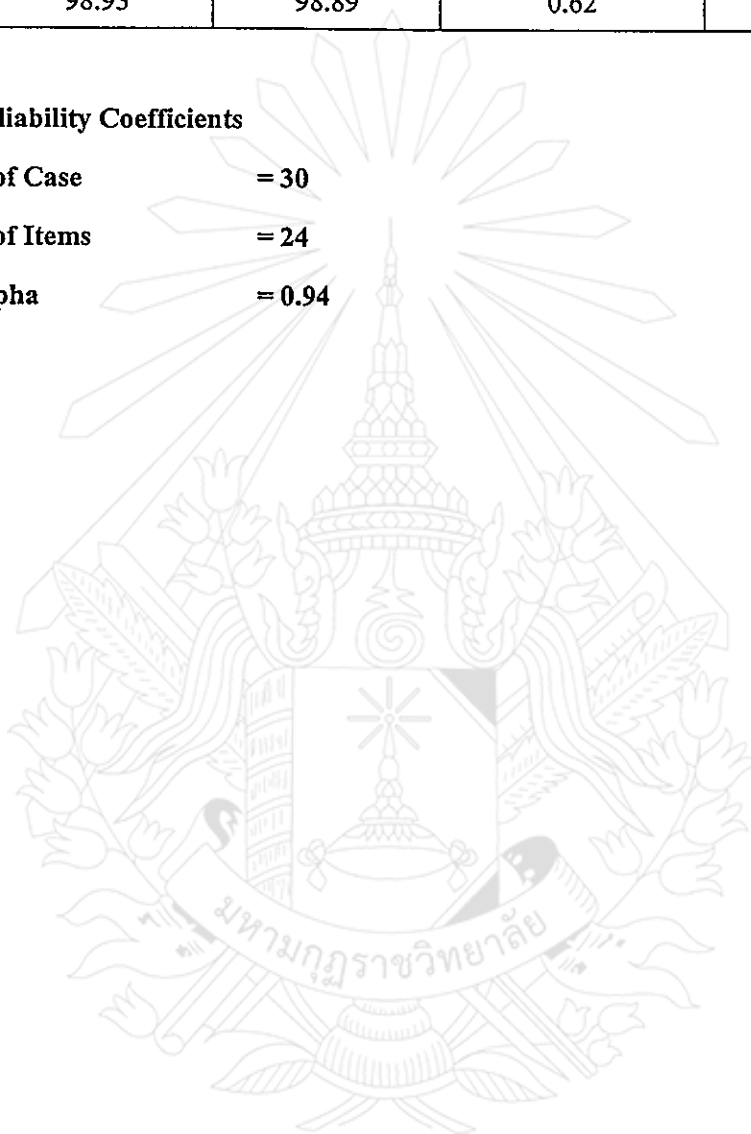
ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
23	99.10	97.82	0.73	0.94
24	98.93	98.89	0.62	0.94

Reliability Coefficients

N of Case = 30

N of Items = 24

Alpha = 0.94

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ -นามสกุล : นางสาวสิริยากร วรสรวง
วัน เดือน ปีเกิด : วันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2528
ที่อยู่ปัจจุบัน : 98/37 หมู่บ้านนาราพาร์ค ถนนพระราม5 ต.บางคูเวียง อ.บางกรวย
นนทบุรี 11130

การศึกษา

พ.ศ. 2546 : มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) จากโรงเรียนชินโรรสวิทยาลัย
พ.ศ. 2550 : นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) จากมหาวิทยาลัยสยาม

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ. 2556 : ธุรกิจส่วนตัว

